

BRAZILIA A DOMINAT NET CAMPIONATUL MONDIAL ȘI A CUCERIT DEFINITIV CUPA „JULES RIMET“

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL V • MIERCURI 24 Iunie 1970
12 PAGINI • 2 LEI

213

Clupe de extaz pe „Azteca”. PELE, decretat de ziariști ca cel mai bun fotbalist al C.M.-1970, purtat pe brațe de coechipieri și suporter, arată triumfător „Zeița de aur” cucerită definitiv de fotbaliștii brazilieni.

Iată echipa campioană a lumii. De la stînga la dreapta, sus : Carlos Alberto, Brito, Felix, Piazza, Clodoaldo, Everaldo, preparatorul fizic Cirol ; jos : masevul Americo, Jairzinho, Gerson, Tostao, Pelé, Rivelino, antrenorul secund K. Jack.

DUMINICĂ REÎNCEPE CAMPIONATUL!

AMĂNUNTE ÎN PAGINA A 12-a

PROGRESUL BUCUREȘTI ȘI C.F.R. TIMIȘOARA DIN NOU ÎN DÎVIZIA A

Victoria Vinju-Mare, echipa campioană a județului Mehedinți.

● **ORADEA.** Vă prezentăm o radiografie a competițiilor fotbalistice organizate pe raza municipiului în această primăvară. Echipa în trepinderii textile a câștigat „Cupa 1 Mai” la care au participat 20 echipe. Titlul de campioană municipală a revenit aceleiași formații, în urma unei dispute aprige, în viltărea careia au fost angrenate 18 echipe. Campionatul școlar general (16 formații) a fost câștigat de echipa Școlii generale nr. 14 iar cel al liceelor de formația Liceului nr. 2. În această vară vor fi organizate următoarele competiții: campionatul interstrăzi (ediția a treia), campionatul echipelor de copii ale asociațiilor sportive și „Cupa eliberării” (RACZ ALEXANDRU — melodiștii C.J.E.F.S. Bihor).

● **TIRGOVIȘTE.** A luat sfârșit cursul de arbitri la care au participat 11 candidați la titlul de „cavalier al fluierului”. Lecțiile teoretice și practice, au avut loc sub directă îndrumare a președintelui colegiului de arbitri. Toți cei 11 cursanți au obținut, la examenul susținut recent, numai calificative bune. (M. AVANU—corespondent).

● **TR. SEVERIN.** Noua campioană a județului Mehedinți, Victoria Vinju Mare, a realizat o performanță remarcabilă în ediția recent încheiată: a câștigat toate cele 18 jocuri. În plus, a realizat și un golaveraj remarcabil (+ 40) fiind echipa care a înscris cele mai multe goluri (61) și a primit cele mai puține (15).

În general, campionatul s-a desfășurat în condiții multumitoare. S-au mai ivit însă, pe ici pe colo, și neajunsuri ca: neprezentări pe teren propriu (I.M.A. Simian, Căterătorii Orșova), acte de indisciplină ale unor jucători (Victor Soarea, Ion Frumosu) — pentru care comisia județeană a trebuit să ia măsuri disciplinare, insuficiența preocupării în munca cu juniorii în vederea promovării lor în loturile de seniori (Cujmir, Svinia, Orșova) etc. (GH MANAFU — corespondent).

● **CURTEA DE ARGEȘ.** Cele mai bune cinci echipe ale școlilor generale din județul Argeș, calificate după etapele anterioare, au participat recent la etapa județeană care s-a desfășurat pe stadionul „23 August” din localitate, într-un cadru organizatoric corespunzător. După partide viu disputate, titlul de campioană județeană pe anul în curs a revenit reprezentativei Școlii generale nr. 1 din Pitești (antrenor: prof. Ion Stănescu) care în meciul decisiv a învins reprezentativa Școlii generale nr. 4 din Curtea de Argeș cu 4-0. (Prof. EMANOIL STERESCU—corespondent).

● **BRĂILA.** Campionatul județean de fotbal a luat sfârșit cu victoria meritată a echipei Unirea Tricolor Brăila, pregătită de antrenorul Marin Nistor. Alte două formații au avut comportări onorabile — Unirea T.U.G. și Tractorul Viziru (NICOLAE COSTIN—corespondent).

Talent autentic, fire tăcută, modest și silitor la învățătură. ȘTEFAN MIHALCIC practică fotbalul de la 10 ani, postul său preferat fiind cel de mijlocăș stînga, de unde dirjea-

TINERE TALENTE

ȘTEFAN MIHALCIC

ză tot jocul, în momentul oportun (șuind ca o vîrliță și inserind pe neașteptate goluri spectaculoase. Un exemplu: jucînd recent la Oradea cu juniorii Daciei, Mihalcic a înscris cinci din cele opt goluri ale echipei sale.

A acumulat „cite ceva” din tainele jocului de fotbal, învățînd din experiența antrenorilor Alexandru Ardoș, Paul Galis, Ioan Bartha și Constantin Voroncovschi. Deplatat de antrenorul federal Constantin Ardeleanu, Ștefan Mihalcic a fost promo-

vat în lotul B de juniori al țării (curios faptul: încercat în prima garnitură a Minerului Baia Mare, n-a corespuns ?). Ștefan Mihalcic urmează cursurile de zi ale Liceului nr. 1 Baia Mare, fiind unul dintre cei mai apreciați elevi ai clasei a X-a A. Extrem de muncitor, cu mare putere de luptă, înzestrat cu deosebite calități de tehnician, băimăreanul promite.

V. SASARANU
corespondent

ALEXANDRU BUSUIOC, Timișoara. Sigur că Italia a participat și la ediția engleză a turneului final al C.M. din 1966. Cine a eliminat-o în optimi? Chiar nu vă mai amintii de celebra ispravă a fotbalistilor R.P.D. Coreene în fața cărora squadra azzurra a pierdut cu 1-0? Iată însă că după patru ani, pe platourile mexicane, italienii au fost mult mai circumspecți cu adversarii de întrecere, ajungînd în finala competiției pe care...

LAZAR BACILA, Sibiu. „Admir puterea de luptă a echipei noastre reprezentative, dar numai cu altă nu se putea face mare lucru. Căci ea na-

ționala are nevoie de o concepție de joc nou. Trebuie abandonată odată pentru totdeauna așa-zisa temporizare de care se abuzează și cînd nu e cazul. Cu mai multă îndrăzneală în atac poate că... De ce v-ați oprit după ce ați ajuns la acest „poate că...”? Așteptăm să continuăm cu două exemplificări recente: partidele de la Guadalajara cu Cehoslovacia și Brazilia în care echipa noastră a arătat nebanuite potențe ofensive, câștigîndu-și astfel multe simpatii în rândurile spectativilor și specialiștilor. Să sperăm că, pe viitor, tricolorii noștri vor aplica, în meciurile care-i așteaptă, cea mai potrivită tactică care să le aducă și succese nu numai... simpatii.

MIHAI BIRLOGEANU, Calimănești. Vă mulțumim pentru aprecierile făcute la adresa revistei. Sperăm că nici numerele dedicate turpeului final al campionatului mondial nu v-au dezamăgit. Așteptăm în continuare observațiile dv. despre aceste numere.

DIVIZIA C ȘI-A DESEMNET CAPII DE SERII

S-a încheiat și campionatul Diviziei C. Ultima etapă a conferit dreptul de participare la turneul de baraj pentru Divizia B, următoarelor echipe fruntașe ale celor opt serii: C.F.R. Pașcani, METALUL Plopieni, S. N. Oltenița, AUTOBUZUL București, U. M. Timișoara, MINAUR Zlatna, GLORIA Bistrița, TRACTORUL Brașov.

Au retrogradat în campionatul județean: Constructorul P. Neamț, Dunărea Brăila, Locomotiva Adj. I. T. Constanța, I.C.A.B. Arcuda, Unirea Cimpulung, Progresul Balș, Progresul Strehaia, Unirea Orșova, Tehnofrig Cluj, Unirea Baia de Arieș, Dacia Oradea, Medicina Tg. Mureș, Avintul Reghin.

În seria a VII-a urmează să fie desemnată cea de-a doua echipă retrogradată, după disputarea unor jocuri restante.

IN AQUA FORTE

UN... AUTORAPID DE FELICITĂRI

Anunțăm în unul din numerele trecute ale revistei că învingătoare din cele două serii ale campionatului județean Dolj Constructorul și Autorapid, ambele din Craiova, urmau să se întâlnească într-un dublu meci de baraj pentru desemnarea campioanei și deci, implicit, a echipei care va participa la baraj pentru promovare în „C”. Ei bine, cele două meciuri s-au jucat, Constructorul câștigînd pe primul cu 3-1, în cel de al doilea reușind un 0-0. Autorapid nu și-a pierdut însă cumpatul și, după încheierea celor două partide, a înaintat o plîngere comisiei județene cum că adversarii au folosit în ambele meciuri pe Croitoru, un jucător legitimat și la o altă asociație. Cu alte cuvinte, un dublu legitimat. Comisia județeană s-a întrunit operativ și a acordat pe loc — ia masa verde — titlul Autorapidului, propunînd suspendarea antrenorului Constructorului, prof. Petre Petculescu. Să zicem că în acest fel s-au pus la punct lucrurile.

Dacă Autorapid — seniori a devenit în acest fel campioană, Autorapid — juniori a parcurs un drum și mai spectaculos. În primul joc, cu Avintul Bircă, învinge cu 4-0. Se deslășează apoi la Bircă. În min. 72, la scorul de 3-0 pentru gazde, arbitru acordă penaltu împotriva craioverilor. Văzîndu-și serios periclitate șansele de a câștiga titlul, echipa craioveană ia pe loc o hotărîre eroică: parăsește terenul! Comisia județeană are din nou de lucru și, după dezbatere incidentă, decide, în celc. Adică: omologhează rezultatul de 3-0 (!?) din min. 72, acordă titlul județean Autorapidului și o sancționează cu suspendarea pe o lună de la orice activitate!... Cu alte cuvinte o găsesci vinovată (sancționînd-o), dar îi acordă satisfacție (investind-o campioană). Exemplu de cum nu trebuie făcută educația tinerilor jucători! Pentru că toate aceste hotărîri contradictorii au un puternic ecou, o mare putere de influențare.

Iată, pe scurt, cum au ajuns „Autorapid”-ele craiovene, seniori și juniori, campioane ale județului Dolj, câștigînd un meci (din patru) pe teren, dar învingînd în mult mai dificila bătălie a contestațiilor, tocmeșilor, jalbelor. Punem punct. Nu înainte de a sublinia că pentru astfel de rezolvări, comisia județeană de fotbal Dolj merită un... autorapid de felicitări!

Noi, însă, îi cerem un răspuns concret, la obiect.

AR FI UN ABUZ APLAUDAT!

Decepție totală printre suporterii divizionarei C Caraimanul Bugteni. Locul ocupat de echipa favorită, la încheierea campionatului, îl nemulțumește, mai ales dacă se ține cont de faptul că în rândurile formației activează cîțiva jucători înzestrați. Rostul acestor rînduri este însă de a arăta că la Caraimanul au activat jucători „înzestrați” și cu altfel de pasiuni, extrafotbalistice. Spunem

că decepția privind comportarea echipei a fost totală. Totală da, dar nu pentru toți bugtenenii. O categorie de oameni, cheimerii, de exemplu, au fost foarte satisfăcuți, și îndeplîndu-și „obiectivul” propus: depășindu-și chiar. Era și de așteptat din moment ce au avut săptămîna de săptămîna, lungi nopți de primăvară, clienți ca Ion Postolache, Nicolae Neagoe etc. Respectivii jucători au fost scoși recent din lotul formației, situația altora se mai analizează încă.

Ce-ar fi, oare, ca asociația Caraimanul să... abuzeze, pe viitor, de mai mult curaj în sancționarea promptă a abaterilor și promovarea unor elemente tinere și talentate de care nu duce lipsă? Ar fi un „abuz” sau dat? Fără discuție.

NEPREZENTĂRI, SUBSTITUIRI...

Paralel cu campionatul de fotbal al județului Sibiu, se desfășoară și întrecerea rezervată juniorilor. Zece echipe în grupa de la Mediaș și zece în cea sibiană. La Mediaș lucrurile s-au desfășurat normal, juniorilor acordîndu-li-se atenția corespunzătoare. În grupa coalăită însă...

Cu excepția Școlii sportive II Sibiu, C.S.M. Sibiu și într-o măsură mai mică Textila Cisnădie și Unirea Timaciu, toate celelalte asociații și-au uitat complet îndatoririle față de cei mai tineri jucători ai lor — juniorii. La mai multe partide programate în campionat, unele echipe nu s-au prezentat din lipsă de echipament corespunzător (Carpați Mirșea, Voinea Sibiu etc.), altele abuzează de substituirea de jucători (C.F.R. Sibiu), fapt ce face ca întrecerea propriu zisă să-și piardă scopul pe care și l-a propus.

Situația aceasta nu e specifică doar actualului campionat. Ea se perpetuează de cîțiva ani, fără însă a se lua măsurile corespunzătoare și principala vină revine conducătorilor respectivelor asociații, precum și Consiliului județean pentru educație fizică și sport care are datoria să tragă la răspundere fiecare asociație în parte, să-i judece acțiunile, să sancționeze dacă nu-și îndeplinește îndatoririle.

(După corespondențe primite de la Șt. Gurgul, V. Zbarcea și I. Ionescu).

PRONOSPORT

Pronosticul nostru la concursul nr. 26:

1. Steaua — Rapid	2
2. „U” Craiova — Dinamo Buc.	1
3. St. roșu — Politehnica	1
4. Farul — F.C. Argeș	1
5. C.F.R. Cluj — „U” Cluj	x
6. Din. Bacău — Crișul	1
7. Petrolul — U.T.A.	1
8. A.S.A. Tg. M. — Jiul	1
9. „U” Cv. — Din. Buc. (tinere)	x
10. Petrolul — U.T.A. (tinere)	1
11. Din. Bacău — Crișul (tinere)	1
12. Farul — F.C. Argeș (tinere)	1
13. St. roșu — Pol. (tinere)	1

CAMPIONATUL CATEGORIEI „ONORE” — BUCUREȘTI

Campionatul categoriei „Onoare” al orașului București — la a doua ediție sub această titulatură — recent încheiat, s-a deosebit în multe privințe de cele din anii precedenți. Și cum începe prin a arăta cîteva dintre aspectele lui pozitive. Ca un prim succes, acțiunea substanțială, reducerea numărului „clienților” comitei de disciplină, fapt ce deosebește de jucătorii au renunțat în bună măsură la folosirea mijloacelor nepermise de regulament. De subliniat, în al doilea rînd, finuta îngrijită, putem spune chiar exemplară, a tuturor fotbalistilor în turtinile programate. Ar mai fi de adăugat și afuența mare de spectatori (poate și datorită pauzei survenită în campionatul Diviziei A), precum și lupta dramatică și neprevăzută care au planat din start și pînă în ultima etapă a întrecerii.

CONSTRUCTORUL, GRANIȘUL, I.O.R. AGRONOMIA — ASPIRANTE LA TITLU. Victoria finală a suris în acest an echipei CONSTRUCTORUL. Succesul elevilor lui Constantin Mincu este pe deplin meritat, manifestînd o netă superioritate. Învingătoare a obținut în tur 21 de puncte datorită cărora a devenit campioană de toamnă, iar în retur 20 de puncte, pînă și în acest fel pînă fruntaș. Lotul echipei are o vîrstă medie de 22 de ani, în atac evoluînd un ju-

cător deosebit de eficient — Bilu — care a marcat 27 de goluri. Pe parcursul celor 20 de etape, Constructorul nu a avut decît un singur jucător eliminat (Pupa). Pe locul secund s-a clasat GRANIȘUL care în partea a doua a campionatului a avut un puternic finis, printre învinge sale numărîndu-se Constructorul (a fost singurul esc al liderului în retur) și Agronomia. Granitul are marea merit de a fi dat un impuls întrecerii și... mari emoții Constructorului. Merite deosebite revin, în această privință, lui Olimp Mateescu, unul dintre puținii antrenori care se preocupă cu migală, răbdare și dragoste, atît de echipa de seniori, cît și de cele de juniori și copii (circa 60 de fotbaliști), neabsentînd de la nici unul din meciurile acestora. Apreciable sînt și evoluțiile formațiilor I.O.R. și Agronomia care au jucat un rol însemnat pînă în ultimele etape cînd au cedat însă pasul datorită unei vizibile oboseli. Automatica, Dinamo Obor și A. S. Armata, nu au arătat nimic deosebit în campionatul recent încheiat (ultimele două și datorită reimpersării loturilor). Au retrogradat Metaloglobus (ca urmare a pierderii în ultima etapă, pe teren propriu, a meciului decisiv cu Accumulatorul) și I.T.B. (datorită neînțelegerilor permanente dintre antrenori și jucători).

GRABA ÎN DETRIMENTUL

CAMPIONATE. Pe parcursul disputei au apărut însă și unele aspecte mai puțin plăcute, asupra cărora ne vom opri mai pe larg. Astfel, comisiile municipale de specialitate i se poate reproșa faptul că, în final, a supus partidele la campionat la un ritm sufocant, programînd cîte două etape într-o săptămîna. Aceasta din dorința de a fi prima în țara cu campionatul încheiat (!), câștigătoare trebuînd să facă o nedo-

rită pauză, de peste o lună, pînă la barajul pentru Divizia C!

NIVEL CALITATIV MEDIOCRU. În edițiile anterioare, după cum bine știm cu toții, campionatul s-a disputat pe două serii. Începînd din toamnă anulul trecut însă, numărul participanților a fost redus la jumătate și incluse într-o singură serie. Motivul? Îmbunătățirea nivelului calitativ al întrecerii. În practică, intenția

a rămas doar pe hîrtie și iată de ce: mai întîi, trebuie arătat că s-a permis, ca și în anii precedenți, să se joace pe terenuri impropriet, cu aspecte de maidan. (Accumulatorul, I.C.A.B., Luxor și I.C.S.I.M.). Cînd plouă, pe asemenea terenuri pur și simplu nu se poate juca. În al doilea rînd, trebuie subliniat faptul că multe echipe și-au schimbat destul de des antrenorii. În condițiile renunțării la cadrele lor

tehnice tocmai în vîltoarea disputei (exemplul formațiilor I.P.R.O.L., Automatica și I.C.S.I.M.) se mai poate oare vorbi de un progres, de o continuitate în pregătirea echipei? Desigur că nu.

Una dintre cauzele mediocrității majorității partidelor a constituit-o și pregătirea sumară a echipelor, precum și viața nesporită a jucătorilor. Regretul este cu atît mai mare cu cît o serie de elemente tinere, lansate spectaculos, s-au plafonat curînd, ca urmare a lipsei de preocupare din partea antrenorilor și conducătorilor asociațiilor. De altfel, unele dintre aceste asociații au manifestat un dezinteres total față de juniori. Bere Rădău și Metaloglobus, de pildă, au fost reprezentate la juniori de echipe ale clubului Progresul, iar Agronomia de o formație a clubului Sportul studentesc. Cum se poate admite așa ceva? Cît privește echipele de copii, evidențiem ideea că asociațiile care au asemenea formații, pot fi numărate pe degete!

Să sperăm totuși că în viitorul campionat, atît asociațiile cît și comisia municipală de specialitate, vor căuta să facă tot posibilul pentru ca această întrecere să se desfășoare la un nivel calitativ superior, fără incidente, într-un cadru organizatoric corespunzător.

Dan PORUMBACU

Constructorul București, câștigătoare ediției 1969/1970 a campionatului categoriei „Onoare”.

Duminică seara a început în Brazilia un nou Carnaval. Al doilea în 1970, după cel tradițional, al lunii februarie din fiecare an. Carnaval promis de populația Braziliei idolilor lor sportivi dacă aceștia vor fi din nou campioni mondiali și vor aduce pentru totdeauna „Cupa Jules Rimet” în vitrină, la Rio. Și-au adus-o, în triumf.

Dacă nu aș fi trăit un Carnaval la Rio de Janeiro, chiar în acest an, mi-aș fi închipuit că o asemenea petrecere are anumite limite. Dar, amestecat pe străzi cu nenumăratele mii de tineri și virșnici, costumați și necostumați, sambști și mascați, știu că un asemenea Carnaval înseamnă trei zile de sărbătoare, de muzică și dans pentru toată lumea, de la Porto Alegre până în Bahia și Amazonia. Și mai cu seamă știu că această imensă Brazilie este un paradis al fotbalului, cum nimeni nu și-l poate închipui dacă nu a fost acolo unde oamenii, mari și mici, albi, negri sau mulatri, sorb odată cu aerul Oceanului și pădurilor, mireasma dulce și îmbătătoare a fotbalului.

„Brasil maravilhosa” („Brazilia minunată”) este numele unei sambe premiate cu un an în urmă, tot la Carnaval, sambă care se va cînta mereu de aici înainte fiindcă este cea mai reușită dinire toate, pentru că satisface orgoliul brazilienilor, dornici să știe că tot ceea ce este al lor este minunat.

N-a scăpat în acest an nici un străin, călător prin imensa Brazilie, de o întrebare obsedantă: cine va câștiga „Mexico 70”? Era imposibil să nu răspunzi Brazilia, fiindcă ochii mari și calzi ai tuturor cereau să-i satisfacă spunându-le ceea ce doreau atât de vizibil, chiar rugător, ca și ochii îndrăgostiților care așteaptă șoapte de iubire. Apoi, orice brazilian te întreba cine este cel mai mare fotbalist al lumii? Și răspundeai Pelé, chiar dacă european fiind, gîndea și la alte stele ale fotbalului. Cu cîteva luni înaintea campionatului, aflat în Brazilia, trăiai un sentiment ciudat. Vedeai cum acest uriaș

„BRASIL MARAVILHOSA...!”

al fotbalului, se îndoieste totuși de capacitatea sa de a se răzbuna pe „World Cup '66”.

Și-au venit zilele de neuitat ale lui Mexico '70 în care, din start, echipa Braziliei s-a arătat a fi într-adevăr minunată în fotbal, demonstrînd cu tehnica și fantazia jucătorilor săi, cu acea inegalabilă și vădită poftă de a juca fotbal pentru fotbal, că acest sport se transformă în artă și devine un spectacol de neuitat, atunci cînd este jucat de artiști ai balonului rotund. Brazilienii au dovedit că, deși au fost nevoiți să-și corecteze din concepția de joc liberală și artistică în favoarea realismului, nu au cedat de fel din ceea ce rămîne esențial pentru fotbal, fotbalist și spectator: VIRTUOZITATE. O virtuozitate colectivă în care Pelé, mirabil și neîntrecut prestidigitator al mingii, s-a dovedit a fi unul din cei 11, una din piesele minunatei mașini de fotbal care este echipa Braziliei și tocmai prin această modestie niciodată dezmințită, Pelé este grandios, alături de ceilalți zece coechipieri.

Tocmai despre ceilalți este vorba. De resursele imense ale fotbalului brazilian, cu 15000000 de jucători, cu zeci de mii de terenuri naturale, printre care faimoasele plaje, cu cinci stadioane de peste 100000 de locuri, cu patima fotbalului în suflete.

Brazilia mai poate oferi, în afara echipei care a cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet”, încă două-trei formații în spectacol mondial televizat, capabile să joace fotbal la același nivel văzut de noi toți zilele trecute. Iată în ce constă marea forță a fotbalului brazilian.

La noapte se încheie Carnavalul dedicat Zeului Fotbal. Pentru cîteva ore brazilienii mai dansează. Se unduiesc din șolduri în sambe, cu acele mișcări, parcă miraculoase, care vrăjesc și magnetizează mingea în picioarele lor. Acestor vrăjitori, doar ANGLIA, fosta campioană mondială și ROMANIA le-au ținut piept, strîns, spectaculos.

Aceiași fotbalisti români care astă iarnă nu s-au temut să se ducă în turneu în Brazilia, să joace cu viitorii adversari; aceiași fotbalisti români care s-au călit la orșita soarelui tropical; aceiași fotbalisti români care și-au cîștigat tocmai în acest turneu dreptul la tricoul național; aceiași fotbalisti români care au înțeles că turneul din Mexic este la fel de dur ca acela din Brazilia și s-au pregătit ca atare. Aceiași fotbalisti români, cu același antrenor, ambițioși, neclintii în fața ambțiilor altora, dur, dar drept, care, pe deasupra greșelilor omenești are meritul de a fi crezut în ceea ce mulți n-au vrut să creadă că vor vedea la televizor.

Aurel C. NEAGU

DIN PROBLEMELE PARTICIPĂRII NOASTRE LA CAMPIONATUL MONDIAL

O ECHIPĂ NAȚIONALĂ NU ARE NEVOIE NUMAI DE NUMELE CELOR MAI BUNI JUCĂTORI, CI DE APORTUL LOR INTEGRAL

La Ciudad de Mexico, antrenorul emerit ANGELO NICULESCU, antrenorul principal al echipei naționale de fotbal a României, a acordat trimisului special al revistei noastre la turneul final al C.M., Radu Urziceanu, interviul de mai jos, în care sînt abordate cîteva probleme legate de comportarea echipei noastre reprezentative la marea competiție încheiată duminică în capitala mexicană.

R.U.: Cum apreciați comportarea de ansamblu a formației române în acest turneu final?

A.N.: Consider comportarea reprezentativei României în competiția mexicană drept bună, așa putea spune chiar peste așteptări, aceasta mai ales ținînd seama de conjunctura în care ne-am aflat, adică de condițiile specifice de desfășurare a turneului (climă, altitudine, diferență de fus orar), dificultatea grupei din care am făcut parte precum și de faptul că în perioada de pregătire pentru C.M. echipa nu atinsese forma sportivă pe care a avut-o în jocurile de calificare. Nu pot, de asemenea, să nu țin seama și de faptul că n-am putut beneficia de aportul unor titulari, pe posturi importante, ca cel de fundas central, de exemplu.

— Dar rezultatele obținute?

— Sînt o confirmare a ideii care începuse să se contureze, și anume că fotbalul românesc se poate confrunta actualmente, de la egal la egal, cu fotbalul celor mai avansate țări în acest domeniu. În orice caz, locul trei ocupat finalmente în grupa de la Guadalajara mi se pare apreciabil, el fiind obținut în competiție directă cu trei din cele mai puternice reprezentative din lume.

— S-au adus unele critici tactice de joc adoptate de echipă. Care este părerea dv. în această privință?

— Echipa noastră reprezentativă își organizează jocul în mod realist; eu țin seama, în ideea de joc, atât de calitățile jucătorilor pe care-i am la dispoziție, cât și de deficiențele lor, pe care trebuie să le recunosc. În funcție de acest element de bază, ne organizăm și ne desfășurăm jocul. Consider că concepția noastră de joc este modernă și — în această convingere — găseam sprijin în însăși desfășurarea acestei ediții a turneului final al C.M., mai ales grupa de la Guadalajara, unde și celelalte echipe cu care ne-am întrecut și-au desfășurat jocul cu trăsături comune concepției noastre, atât în partidele cu noi cât și în întîlnirile dintre ele. Într-o exprimare greșită, nefundamentată, se spune că echipa noastră a jucat, în acest turneu final, defensiv, a „temporizat” jocul. Or, noi nu facem acest lucru. Pe noi ne preocupă o singură problemă: prepararea acțiunilor la mijlocul terenului, pentru declanșarea acțiunilor ofensive, cu cît mai mulți sorți de reușită, în adîncime și prin învîluire. A PASA LA MIJLOCUL TERENULUI NU ÎNSEAMNĂ, ÎN ESENȚĂ, „A TEMPORIZA” CI A FOLOSI UN RITM SCAZUT, CU SCOP TACTIC. Pasind la mijloc, noi o facem nu ca scop în sine ci urmărind o ulterioară „rupere a ritmului”. Există în fotbal ceea ce se numește „momentul pregătirii acțiunilor”, atât în atac, cât și în apărare. E un principiu pe care eu îl respect, pentru că a te repezi pur și simplu în atac înseamnă a da imediat

INTERVIU CU ANTRENORUL EMERIT, ANGELO NICULESCU

șanse adversarului de a veni din nou în atac. Or, a te menține în posesia mingii înseamnă a avea tu inițiativa în joc, însăși moralul jucătorilor se alimentează din această posesiune a balonului.

— Revenind, de la ideea generală de joc a echipei noastre, la felul cum au răspuns concret jucătorii cerințelor ei, în turneul final, ce ne puteți spune?

— Sînt în general satisfăcut, dar trebuie să arăt în același timp că jucătorii n-au făcut totul pentru a-și însuși și a aplica această idee. DEOCAMDATA, NOI JUCĂM MAI BINE ÎN APĂRARE, PRACTIC ÎN PRESINGUL, MARCAJUL ADVERSARULUI. ÎN OFENSIVĂ ÎNSĂ, DIN PACATE, PARTICIPĂ LA AC-

rezultate onorabile. Ar fi fost foarte greu să renunțăm la o concepție de joc, care ne-a adus după multe decenii, un loc apreciabil în fotbalul mondial, în favoarea alteia care nu știm ce ne-ar fi adus. Din toate aceste lucruri pe care le spun, nu trebuie să se înțeleagă că sîntem conservatori, ci raționali, realiști.

— Cum vedeți comportarea jucătorilor?

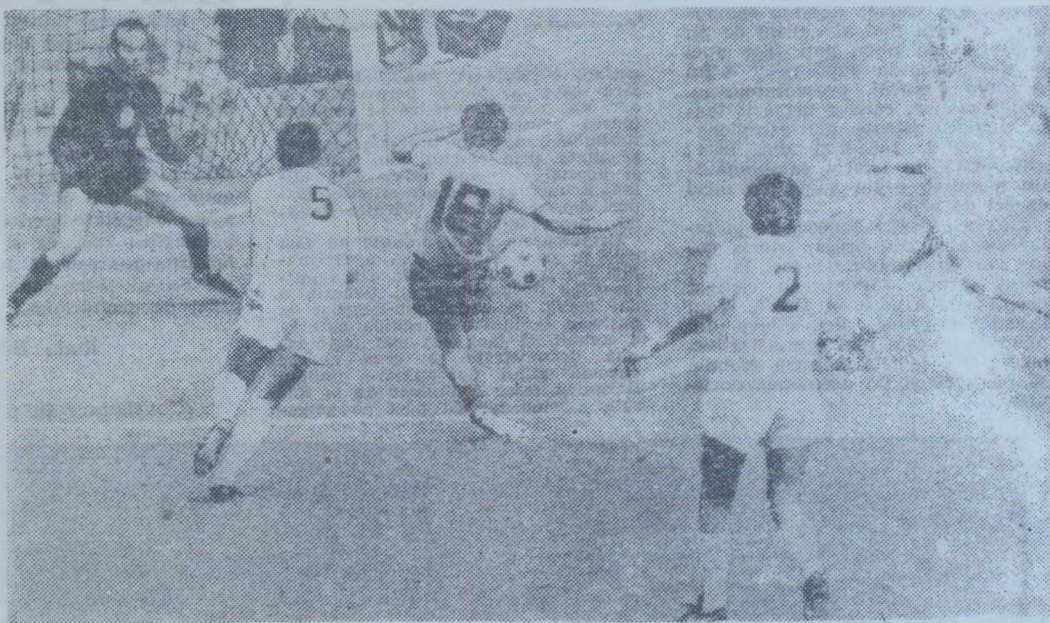
— Cred că cei mai buni oameni în acest turneu au fost DINU și DEMBROVSKI. Pe planul imediat următor i-aș situa pe LUPESCU, DUMITRU și RADU NUNWEILLER. Majoritatea celorlalți jucători au dat, de asemenea satisfacție, unii în măsură mai mare, alții mai mică, după buna dispoziție de joc individuală din ziua respectivă, după sarcinile primite, după adversarul direct pe care l-au avut. Două jucători, însă,

am evoluat progresiv. În fața Angliei, mulțumitor spre bine; în jocul cu cehoslovacii, bine; în fine, în partida cu Brazilia, foarte bine, în special în repriza a doua.

— Care e părerea dv. în legătură cu unele critici privind componența echipei?

— Știu că mulți au fost, în legătură cu această chestiune, surprinși de absența unor jucători ca Răducanu, Dobrin, Dan Coe și că, pe această temă, s-au făcut discuții mai mult, sau mai puțin, întemeiate. De aceea, consider binevenit acest prilej care mi se dă, pentru a lămurii lucrurile, pentru a prezenta cititorilor revistei „FOTBAL” adevărata situație.

Cînd am venit aici, toți cei trei jucători mai înainte amintiți, figurau ca titulari ai echipei. Acest lucru este limpede confirmat și de... numerele de pe tricouri, pe care li le-am acordat, situate între 1 și 11. Preconizam, deci, că toți trei vor face parte din formație. Dar, după cum am arătat și în alte situații, eu personal nu mă mai consider selecționer în

GUADALAJARA. — Neagu se infiltrează printre Horvath (nr. 5), Dobias (nr. 2) și Migas (nr. 3) și va aduce egalarea, cu toată disperarea arătată de portarul Vencel. Unghiul a fost mai ascuțit (se vede că atacantul nostru este în colțul careului mic), dar imaginea e deformată de teleobiectiv. (Fază din meciul România — Cehoslovacia, 2-1)

ȚIUNI UN NUMĂR MAI MIC DE JUCĂTORI, care — în mod firesc — întîlneșc în fața unui număr mai mare de apărători. Aici, la C.M., unde am întîlnit adversari de talia Angliei și Braziliei, nu ne puteam aventura într-un altfel de joc, trebuia să fim mai calculați, mai precauți, mai prudenți. După părerea mea, ÎNCA N-A APĂRUT ÎN A-RENA FOTBALISTICĂ MONDIALĂ ACEA ECHIPĂ CARE SĂ JOACE IDEAL. Însăși echipa Braziliei, care a cîștigat titlul suprem, are evidente deficiențe, atât în componența formației ei și în concepția sa de joc. În ce ne privește pe noi, aflați la al doilea an de muncă pentru construirea unei echipe naționale care să ne reprezinte la nivelul pretențiilor, nu sînt oare exagerate acele pretenții, care vizează maximum și ca concepție, și ca obținere de rezultate? Evident, tîndem spre un continuu progres, sîntem convinși că ne putem îmbunătăți și jocul și performanțele, dar acest lucru nu se poate realiza dintr-o dată, cum cer unii critici. Totul în lume se bazează pe evoluție în timp și de aceea cred că și echipei noastre de fotbal trebuie să i se acorde beneficiul unei răbdări logice. În orice caz, personal sînt convins că dacă n-am fi jucat așa cum am jucat, n-am fi fost prezenți în Mexic și nici n-am fi scos aici aceste

nu m-au mulțumit: Dumitracu în primul rînd și apoi Sătmăreanu. În ce-l privește pe primul, mă întreb cînd va evolua, acest jucător valoros, la nivelul posibilităților sale reale, dacă n-a înțeles s-o facă într-un turneu final de campionat mondial! În legătură cu Sătmăreanu, așteptam mai mult. El a fost remarcabil în ofensivă, dar, parcă, uită că principala îndatorire a unui fundas este apărarea (domeniu în care n-a dat randamentul scontat).

— Ați avut unele greutăți pe care nu le prevedeați, în pregătirea echipei în imediata apropiere a competiției?

— Organizarea acestui campionat în Mexic a pus, într-adevăr, serioase probleme echipei europene și, de acest dezavantaj, n-am fost ocoliți nici noi. Reprezentativa României dovedise, la 6 mai, în fața Iugoslaviei, atingerea unui nivel superior de pregătire și de joc. Surprinzător și, în același timp, îngrijorător pentru mine a fost faptul că, ajunși în Mexic, la primele antrenamente și jocuri de verificare, de la Torreón și Guadalajara, pur și simplu n-am mai recunoscut echipa. Așa încît, practic, în acele trei săptămîni, am lucrat ca și cum am fi luat totul de la început. Prin această prismă, consider că comportarea echipei în jocurile oficiale a întrecut așteptările mele personale. Referindu-mă la jocurile propriu-zise, consider că

sensul obișnuit al cuvîntului, ci consider că adevăratul selecționer este însuși jocul. Trecînd la cazurile în speță, precizez că Răducanu și Dobrin au avut o comportare superficială, alit în antrenamente, ei și în jocurile de verificare. Mai mult chiar, la ultimul joc de verificare, Răducanu a simulat o întîndere musculară (pentru a justifica un gol parabil primit), cerînd să fie înlocuit încă din repriza întîi. „Întînderea” lui nu s-a confirmat, mai ales că, în aceeași seară, la hotel, a jucat... tenis cu piciorul. Dobrin a manifestat comoditate în teren, a făcut, pur și simplu, figurație în meciurile de verificare, lucru inadmisibil pentru un jucător aflat în imediata apropiere a unui campionat mondial. Dezinteresul lui total, și nu eu, l-a scos din formație. În cazul lui Dan Coe, subliniez atitudinea lui pozitivă față de antrenamente și jocuri, dar ceea ce a determinat ca el să nu intre între primii unsprezece, a fost randamentul lui mai slab pe acest post, față de Dinu care a dat un randament superior. ESTE UN FAPT LIMPEDE CĂ O ECHIPĂ ARE NEVOIE DE APORTUL REAL AL JUCĂTORILOR BUNI, ȘI NU NUMAI DE NUMELE LOR. Pe acest principiu unanim acceptat m-am bîzuit și eu, și nu cred că am greșit.

— Mulțumiri pentru interviul acordat și urări de noi succese echipei naționale în viitoarea sa activitate.

„FINALA“ S-A JUCAT ÎNAINTEA FINALEI...

(Prin telefon de la CIUDAD DE MEXICO)

În seara lui 17 iunie, în cadrul emisiunii dedicate campionatului mondial de fotbal, Antonio Andere, comentatorul sportiv al televiziunii mexicane, anunța că sute de oameni s-au adresat, prin telefon, secției sportive a telesistemului național, cerind ca pe stadionul „Azteca” să fie fixată, pentru memoria viitoarelor generații, o placă comemorativă care să amintească de epocalul meci disputat aici, Italia — R.F. a Germaniei, în semifinalele celei de-a 9-a (și ultima!) ediții a „Cupei Jules Rimet”.

Iar zărele de a doua zi au și anunțat adoptarea (cu entuziasm) a propunerii, precum și textul care va figura pe placă și care sună astfel: „En 17 de junio de 1970 jugaron aquí Alemania contra Italia durante la celebración de la Copa del Mundo”.

Alit! Nimic despre rezultat, nimic despre învingător, pentru că — realmente — acest meci a avut doi învingători! Și Italia, și R.F. a Germaniei au ieșit învingătoare în această ÎNTRECERE SPORTIVĂ MEMORABILĂ, UNICĂ ÎN ISTORIA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL PRIN DRAMATISMUL EI, PRIN NIVELUL SAU TEHNIC GREU DE EGALAT, PRIN ANGAJAMENTUL FIZIC TOTAL, PRIN GRADUL SAU DE SPECTACULOZITATE, PRIN TENSIUNEA EI ȘI RĂSTURNĂRI DE SCOR (care ne-au făcut să părăsim „Azteca” de parcă am fi jucat noi înșine) prin acest unic fapt în istoria campionatului mondial, o semifinală în ale cărei prelungiri s-au marcat nu mai puțin de cinci goluri !!

Nu trebuie să răsfodim file de istorie fotbalistică pentru a te convinge că a fost unul din cele mai frumoase și mai pasionante jocuri din cadrul acestei competiții. Și dacă mai ai nevoie de un argument în plus, poți face apel la declarația de după meci a lui Artemio Franchi, președintele lui „Federalcio”, care a urmărit toate turneele finale ale campionatului lumii, începând din 1938: „Niciodată, în istoria campionatului mondial, n-am văzut un meci ca cel de azi”.

Cititorii noștri cunosc, de la televizoare și din presă, istoria celor 120 de minute de joc, la capătul cărora italienii au cîștigat dreptul de a juca în finală. Vom înregistra, totuși, aici, câteva din momentele cele mai semnificative, pentru că revista noastră trebuie să păstreze și un asemenea document.

DOUĂ GOLURI

ÎN 90 DE MINUTE...

Minutul 7: la un „un-doi” pe mijlocul terenului, BONINSEGNA trage din afara careului, cu stîngul, și înscrie jos, la colțul din dreapta lui Maier: 1-0. Italianii practică un joc economic, se apără hotărît, atacă rar (dar de fiecare dată periculos), de regulă prin cele două virfuri, Riva și Boninsegna.

20 de minute, joc egal. Apoi „mașina de joc” vest-germană începe să asalteze poarta excepționalului Albertosi, care apără impresionant. În min. 28, îngrul pazător al buturilor italiene se numește Bertini, care respinge în comer. Cu două virfuri mereu înfiote în coasta apărării italiene (Seeler și Müller), pe care ceilalți coechipieri îi angajează ca pe pivoții de la baschet, echipa lui Schön creează

terul campionatului mondial, Müller) a făcut adevărate minuni. Intervențiile lui senzaționale l-au detașat net iar faptul că ulterior avea să marcheze și golul egalizator, la 2-2, în prelungiri, avea să cîntărească decisiv în acordarea calificativului de cel mai bun de pe teren în cel mai bun meci al turneului final.

În această repriză, ratează Seeler (min. 48 și 51); ratează apoi Rivera „băiatul de aur” al italienilor (min. 56); pierde apoi ocazia de a egala Libuda (min. 62), trage de la 10 metri în bară Overath (min. 64); salvează, printr-un reflex uluitor, Albertosi la șutul din min. 69 al lui Seeler, pentru ca tot portarul italian să greșească incredibil, după un timp, degajînd într-un adversar, din care mînea a ricoșat plimbîndu-se apoi pe linia porții! Apărarea italiană, masată, comite și un penalty (faut asupra lui Seeler) dar arbitrul nu vede sau, probabil, nu vrea ca într-un astfel de meci să se marcheze din 11 metri.

Ultimele 20 de minute ne arată o echipă vest-germană dezlănțită. Cu o condiție fizică de-a dreptul surprinzătoare (să nu uităm că vest-germanii jucaseră prelungiri cu Anglia și remontaseră de la 0-2, scor final 3-2, în „sferturi”), reprezentativa R.F.G. atacă acum cu șapte oameni, Italia se apără cu opt, cornerele la poarta Italiei

ITALIA — R.F.G.
4-3 (1-0, 1-1, 3-2)

STADIONUL „Azteca”;
TIMP noros; ploaie la începutul jocului; TEMPERATURA 21 grade; TEREN bun; SPECTATORI 105.000.

AU MARCAT: Boninsegna (min. 7), Schnellinger (min. 90), Müller (min. 94), Burgnich (min. 98), Riva (min. 103), Müller (min. 109) și Rivera (min. 110).

ITALIA: Albertosi — Burgnich, Fachetti — Cera, Rosato (min. 91: Poletti), Bertini — Domenghini, De Sisti, Riva, Mazzola (min. 46: Rivera), Boninsegna.

R.F. A GERMANIEI: Maier — Vogts, Patzke (min. 65: Held), Schulz, Schnellinger — Beckenbauer, Overath — Löhr (min. 51: Libuda), Seeler, Müller, Grabowski.

ARBITRU: Arturo Yamasaki (Peru).

acțiuni periculoase, anunțînd o egalare care a pluit permanent în aer, dar care n-avea să se producă (parcă pentru a mări dramatizmul meciului!) decît în ultimele secunde și atunci prin efortul unui apărător și acesta... jucînd la... A.C. Milan, Schnellinger! Spre sfîrșitul primei reprize, din nou zvîcnire italiană, protagonist Riva.

Următoarele 45 de minute au fost cele în care echipa R.F. a Germaniei s-a întrecut pe sine. Clasa mijlocașilor Beckenbauer și Overath a dat cîștig de cauză alb-negrilor la mijlocul terenului și echipa azzurri a trebuit să facă cea mai formidabilă demonstrație a ceea ce se cheamă stilul de apărare italian, Burgnich (care a preluat de la Rosato sarcina de a-l păzi pe golge-

bundă. Tabela de marcaj electronică arată că au trecut 90 de minute de la lovitura de începere. Arbitrul lasă însă jocul să continue, pentru recuperarea intreruperilor. Trece un minut, trec două și, în cel de-al treilea, SCHNELLINGER plasează puternic, cu latul, din volée, balonul primit la 10 metri, în urma unei lovituri libere laterale.

Ca și pe Wembley, în 1966, apariția în atac a unui jucător vest-german (atunci el s-a numit Weber) aduce o egalare meritată și impune prelungiri! Dar, ca și atunci, prelungirile n-aveau să însemne, pentru cei ce le-au smuls eroic, decît prilej de amărăciune...

Radu URZICEANU

(Continuare în pag. a 8-a)

CIUDAD DE MEXICO. — Victorie! Rivera (nr. 14) — spre care se îndreaptă Riva, ca să-l îmbrățișeze — a înscris al patrulea gol și „squadra azzura” a intrat în finală. (Faza din partida Italia—R.F.G. 4-3).

SUB SEMNUL SPIRITULUI OFENSIV

Cu fiecare joc care ne-a apropiat de finala marelui confruntări mondiale, a fotbalului, spiritul ofensiv a cîștigat tot mai mult teren, molipsînd pînă și formații ce păreau adeptele neînduplecate ale defensivității în orice preț. În mod evident, în aceste condiții, jocurile capătă o pronunțată notă de dinamism, iar rezultatele finale ale înfrîngerilor — determinate în ultimă instanță de frecvența și calitatea acțiunilor de atac, sint stabilite, după spectaculoase și pasionante evoluții de scor, care conferă întrecerilor un plus de înedit și interes. Așa a fost majoritatea partidelor sustinute de reprezentativele Braziliei și

R.F.G. și în special confruntarea din cadrul semifinalelor care a opus formației vest-germane pe aceea a campioanei Europei, Italia.

100 de acțiuni ofensive în primele 90 de minute reprezintă o cifră impresionantă a cărei vîloare este și mai mult reliefată dacă o raportăm la timpul efectiv de joc! Urmărind însă datele înscrise în statistica alăturată, putem face constatarea că echipa R.F.G. a atacat mai mult — aproape dublu — în cea de-a doua parte a jocului cînd a forțat și a reușit să obțină egalarea. Ceea ce însă impresionează în mod deosebit este faptul că în prelungiri, forța de atac

a ambelor echipe s-a menținut la un nivel ridicat, în pînă la o presupusă scădere a capacității de efort a jucătorilor. Rezultatul? Jocul a sporit în spectaculozitate, înscrîndu-se

nu mai puțin de cinci goluri! Și dacă la toate acestea adăugăm procentul mare al acțiunilor finalizate, iar în cadrul acestora precizia ridicată a loviturilor la ambele porți (peste 50%) putem conchide, așa cum o confirmă și părerea majorității specialiștilor care au urmărit această in-

ținire, că semifinala disputată de formațiile Italiei și R.F. a Germaniei, desfășurată sub semnul spiritului ofensiv, a reprezentat un sumum fotbalistic, care se însere în rândul marilor realizări din istoria sportului-reg.

Mihai IONESCU

ACȚIUNI OFENSIVE	REPRIZA I			REPRIZA II			TOTAL ÎN 90'			ÎN PRELUNGIRI		
	FIN.	NEFIN.	TOTAL	FIN.	NEFIN.	TOTAL	FIN.	NEFIN.	TOTAL	FIN.	NEFIN.	TOTAL
ECHIPE												
ITALIA	10	20	30	6	24	30	16	44	60	7	23	30
R.F.A GERMANIEI	10	29	39	21	40	61	31	69	100	7	31	38

SCHIMBAREA LA FAȚĂ DIN REPRIZA A DOUA

I-A ADUS PE BRAZILIENI ÎN FINALĂ

(Prin telefon, de la GUADALAJARA)

Stabilirea locului de disputare a celor două semifinale, de către F.I.F.A. în prezua meciurilor, a făcut ca tribunele stadionului „Jalisco” din Guadalajara să nu fie pline — așa cum erau obișnuite — la ora începerii partidei dintre cele două echipe sud-americane. O explicație ar fi aceea că Brazilia a evoluat, cu prilejul acestui campionat mondial, de mai multe ori la Guadalajara și publicul de aci ar fi vrut să vadă și alte echipe.

Schimbarea amintită a avut însă și repercusiuni directe, așa spune cu, asupra rezultatului acestei semifinale. Despre ce este vorba? După cum se știe conducerea delegației uruguayene a făcut contestație asupra locului de disputare și nu a plecat de la Ciudad de Mexico decît atunci cînd F.I.F.A. a dat răspunsul definitiv, adică a în-

TOTALĂ SCHIMBARE LA FAȚĂ

ÎN REPRIZA SECUNDA

Parcă n-am fi asistat la a doua jumătate a aceluiași meci, într-atît de deosebită de prima repriză a fost comportarea celor două echipe în ultimele 45 de minute. Mijlocașii brazilieni au ieșit mai mult la atac și au încercat spargerea frontului uruguayan pe partea stîngă. Alături de Clodoaldo, Gerson și Rivelino, acționa Everaldo, în timp ce cuplul Pele-Tostao s-a dezlănțuit reușind o victorie netă. Se poate spune că de-abia în repriza a doua am văzut veritabila echipă a Braziliei, care a cucerit cu acest prilej aplauze meritate. Tostao, deși nu apare printre marcatori, are marele merit de a fi fost constructorul celor trei goluri marcate de colegii săi.

Intr-adevăr, în ultimul minut al primei reprize, Clodoaldo, folosind o pasă a micului atacant brazilian, a pătruns în viteză și a șutat puternic: 1-1. În min. 76 Brazilia ia conducerea printr-un gol al lui Jairzinho, care a primit mingea de la Tostao. El trece în viteză pe linga Matosas și, din unghiul sau favorit, șutează pe linga Mazurkiewicz: 2-1. În sfîrșit, Rivelino fructifică în min. 89 încă o pasă a lui Tostao, șutînd pe jos, plasat, în colț: 3-1. După golul lui Jairzinho, uruguayenii au părut reșenați.

Nici acest joc nu a fost scutit de unele discuții. De pildă, după golul lui Clodoaldo, formația lui Hohberg a protestat îndelung susținînd că golul nu este valabil fiind marcat cu mult după terminarea timpului de joc. Intr-adevăr, tabela de marcaj a stadionului arăta min. 47. Arbitrul Mendibil a arătat însă că a avut două cronometre, unul dintre ele fiind folosit numai pentru cronometrarea intreruperilor, pe care le-a adăugat la timpul primei reprize.

BRAZILIA-URUGUAY
3-1 (1-1)

AU MARCAT: Cubilla (min. 17) pentru Uruguay, Clodoaldo (min. 45), Jairzinho (min. 76) și Rivelino (min. 89) pentru Brazilia.

STADIONUL „Jalisco”, 55.000 spectatori.

BRAZILIA: Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo — Clodoaldo, Gerson, Rivelino — Jairzinho, Pelé, Tostao.

URUGUAY: Mazurkiewicz — Ancheta — Ubinas, Montero Castillo, Matosas, Mujica — Fontes, Maneiro (min. 74: Esparrago), Cortes — Morales, Cubilla.

ARBITRU: Ortiz de Mendi-bil (Spania).

Victoria Braziliei a fost salutătriumfal nu numai în Brazilia ci și în Mexic. La Rio — după cum s-a anunțat aici — a fost organizat un al doilea carnaval, mai mare ca cel care se organizează de obicei. Aproximativ un milion de oameni au ieșit pe străzile marelui oraș pentru a manifesta în favoarea echipei lor

PAREREA CELOR DOI ANTRE-

NORI

Imediat după joc, antrenorii celor două formații au fost intervievați de reprezentanții presei.

Hohberg era supărat: „Am fost învins nu de Brazilia, ci de Stanley Rous”, a declarat el. Și a continuat astfel: „În orice caz, echipa mea și-a făcut datoria. Nu am nimic de reproșat în condițiile în care ne-am prezentat la acest joc. Am înțeles însă că în acest campionat există favoriți și păgubiți. Noi am făcut parte din a doua categorie. Indiferent de rezultat însă, cred că Brazilia va obține titlul suprem, dar în condiții normale de pregătire rezultatul meciului nostru ar fi fost altul. Tactica noastră a dat rezultate; n-am avut însă suficient suflu s-o aplicăm de-a lungul întregului joc”.

Mario Zagalo era fericit: „Băieții mei au trecut cu bine peste «complexul Uruguay». S-a vorbit prea mult în ultimele zile despre «Maracana-1950». Din cauza aceasta în prima repriză nici nu i-am recunoscut. La pauză a trebuit să intervin energic. În orice caz, golul lui Clodoaldo valorează aur. Formula noastră de echipă o socotesc excelentă și, în mod normal, nu mai putem pierde titlul. Vom duce la Rio „Cupa Jules Rimet”.

Eftimie IONESCU

RAMPA DE LANSARE A FOTBALULUI ROMÂNESC!

INDEMN LA CONSOLIDAREA PREGĂTIRII ȘI DISCIPLINEI SPORTIVE

După trei săptămâni de disputare, după nopți de veghe la televizare, cea de a IX-a ediție a campionatului mondial de fotbal s-a încheiat cu victoria unanim recunoscută a Braziliei, care a cucerit definitiv „Cupa Jules Rimet”, intrată acum în istorie, înlocuind pe veci într-o vitrină braziliană.

S-a terminat un campionat mondial de fotbal în care am constatat pe rând virtuțile și păcatele oricăruia dintre campionatele naționale. Jucători mari și mici, partide excepționale, mediocre și slabe, comportări situate la poluri opuse, contradicții, arbitraje excelente și greșeli elementare, intenționate sau neintenționate, care au vădit rezultate, manevre de culise, justificări sau nejustificări, spectatori obiectivi și neobiectivi, interes și dezinteres, pasiune și indiferență. Pe scurt, campionatul mondial n-a fost altceva decât un campionat intern supradimensionat de o lăutărie puternică care a păstrat fidel caracteristicile aproape inevitabile activității fotbalistice de oriunde.

În acest amalgam uriaș, două echipe au reușit într-un mod deosebit să impresioneze. Întii fostii campioni mondiali, echipa Angliei, care a părăsit competiția în mod demn, sportiv, felițându-se învingătorii, fără se adreseze nimănui vreun reproș. Apoi, actualii campioni mondiali, echipa Braziliei, care a trecut cu brio rețeaua de fier și foc a acestui front sportiv, care este la fiecare ediție campionat mondial.

În încheierea fără egal de până acum, echipa de fotbal a României a debutat în primul ei turneu final după cel de al doilea război mondial. Aruncată de sorti în grupa cea mai puternică a turneului final, echipa noastră națională a debutat timid. Și-a revenit totuși pe parcursul meciului. N-a reușit să egaleze, a pierdut la limită, dar a lăsat să se întrevadă că

are mult mai multe posibilități, în următoarea întâlnire cu Cehoslovacia ieșind victorioasă cu 2-1. A urmat partida cu Brazilia, în care echipa României a dat marii echipe Cariocas, în repriza a doua, cea mai puternică replică pe care actuala campioană mondială a primit-o în drumul ei pentru cucerirea definitivă a „Cupei Jules Rimet”.

Jocul echipei noastre a fost încheiat, calm, cu personalitate, în funcție de valoarea și comportarea adversarilor, cu multe accente moderne, în special tehnic. Aceste caracteristici au atras atenția ecerurilor de specialitate din lumea întreagă. Echipa Ro-

lajara a fost un debut pe plan mondial al fotbalului nostru, într-o companie de valori pe care fotbalul românesc nu le-a întâlnit până în prezent într-o competiție oficială de asemenea anvergură. Prin această prismă, reafirmăm că echipa reprezentativă de fotbal a României a întrecut așteptările tuturor prin comportarea ei, prin victoria asupra Cehoslovaciei și capotarea la limită în fața fostilor și actualilor campioni mondiali.

Această comportare pe care nici nu o exaltăm, dar nici nu o subapreciem, înseamnă pentru fotbalul nostru o puternică afirmare în ansamblul oelor mai bune valori mondiale. Dovezile palpabile au fost înregistrate pe loc. În afara bunelor aprecieri, echipa României a primit numeroase oferte pentru puternice turnee internaționale, întâlniri bilaterale de prestigiu și chiar oferte de împrumuturi și cedări de jucători.

Fiește, din această împrejurare foarte favorabilă pentru fotbalul românesc, obținută la Guadalajara și care devine o adevărată rampă de lansare pentru fotbalul nostru, este necesar să fie trase cele mai sănătoase concluzii și în primul rând aceea că TOT CEEA CE ECHIPA NAȚIONALĂ A OBTINUT ÎN PLUS LA CAMPIONATUL MONDIAL FATĂ DE TRECUTUL APROPIAT TREBUIE CULTIVAT, DUS MAI DEPARTE ÎNTR-UN SPIRIT DE MUNCĂ MEREU DEZVOLTAT, CU O PERFECTĂ CONSOLIDARE A PREGĂTIRII ȘI DISCIPLINEI SPORTIVE.

Numai în acest mod Federația română de fotbal, antrenorii și specialiștii săi, jucătorii noștri cei mai buni vor putea în viitorul apropiat să fie la nivelul pretențiilor tot mai sporite ale iubitorilor de fotbal din țara noastră. Iată polița lui MEXICO 70 cu scadență la primele întâlniri internaționale.

măniei nu a reușit să treacă mai departe, însă evoluția ei a fost remarcabilă, atrăgând aprecieri unanime. Comportarea bună a echipei noastre, riposta valoroasă și curajoasă din grupa de la Guadalajara, au făcut pe specialiștii să considere „11”-le României drept surpriza campionatului mondial din Mexic.

Fără îndoială, evoluția fotbalistilor noștri a avut și scăderi. Poate că s-ar fi putut ceva mai mult, dacă s-ar fi jucat și mai curajos, și mai avântat. Noi ținem seama însă că prezența în puternica grupă de la Guada-

Interviu cu JOAO HAVELANGE, Președintele C. B. D.

ROMÂNIA - BRAZILIA în 1971 la București

ROMÂNIA ÎN BRAZILIA LA MARELE TURNEU DIN 1972

Fiește că la această oră unul din cei mai fericiți brazilieni este d. JOAO HAVELANGE, președintele Confederației sportive braziliene (C.B.D.) sub a cărui conducere a fost pregătit programul echipei Braziliei. Același care nu a ezitat să schimbe pe Saldanha cu Zagalo atunci când a constatat că primul nu rezista nervos numeroaselor preocupări care-l copleșeau ca antrenor al echipei Braziliei. Supersticios, Joao Havelange a părăsit Ciudad de Mexico mai înainte de inaugurarea campionatului socotind că prezența sa în Anglia, în 1966, a purtat ghinion selecției sale.

Acum, președintele C.B.D. este fericit. Într-un interviu acordat imediat după finală Joao Havelange a explicat cit de amănunțit a fost pregătită echipa Braziliei. „Noi am preparat echipa, a declarat conducătorul mișcării sportive braziliene, în așa fel încât să fie capabilă să joace nu numai 90 de minute ci 120 de minute. Să poată chiar ridica valoarea ei de la 100 la sută la 120 la sută. Presupunând împrejurări din cele mai defavorabile, de pildă un arbitraj care ne-ar fi răpit 30 la sută din șanse, ne-ar mai fi rămas deci intacte 90 la sută, suficient pentru a câștiga”.

În continuare, Joao Havelange a afirmat: „Nu puteam pierde acest campionat mondial deoarece activitatea echipei noastre după dezastrul suferit în Anglia a fost excepțională. În trei ani care au precedat actualul campionat mondial, Brazilia a sustinut 52 de întâlniri împotriva unor echipe foarte bune și a obținut 33 de victorii, 7 partide egale, suferind doar 7 înfringeri. În aceste 152 de meciuri jucătorii noștri au înscris 139 de goluri (o medie de 2,7 de goluri pe joc) și au primit 19 de goluri (o medie de 0,94 de goluri pe joc)”.

Joao Havelange a confirmat de asemenea TURNEUL ECHIEI BRAZILIEI, ÎN EUROPA, ÎN 1971 și MARELE TURNEU PE CARE BRAZILIA ÎI VA ORGANIZA ÎN 1972, cu prilejul a 150 de ani de independență. La acest din urmă turneu vor participa cele mai bune echipe din lume.

Cu prilejul interviului, corespondentul nostru în Brazilia, Pedro Villa, a solicitat președintelui C.B.D. să reconfirme invitația făcută echipei României la începutul acestui an, cu prilejul turneului întreprins de fotbalistii români, de a lua parte la turneul din 1972 precum și confirmarea jocului România — Brazilia din iulie 1971 la București.

„Sint bucuros să mențin invitația echipei României pentru 1972 în Brazilia și deplasarea selecției Braziliei la București, mai cu seamă acum, după ce fotbalistii români ne-au dat o replică atât de valoroasă la Guadalajara. Ne va face plăcere să acordăm revanșa echipei României, la București, în 1971”.

ECOURI ALE EVOLUȚIEI TRICOLORILOR NOȘTRI LA GUADALAJARA

Doă din corespondențele primite la redacție din Brazilia și Italia subliniază ecurile participării și comportării echipei României la recent încheiatul campionat mondial, în presa de specialitate și printre tehnicienii străini. Le facem loc mai jos.

ZIARUL O ESTADO DO SAO PAULO:

„N-A LIPSIT MULT CA ROMÂNII SĂ EGALIZE”

Prezența selecției României în grupa de la Guadalajara, alături de Brazilia, a contribuit la crearea unei mari popularități a fotbalului românesc în această țară. Uriașul aparat de propagandă al Braziliei, cu mii de posturi de radio, sute de posturi TV și mii de ziare, a făcut cunoscut aici sportul românesc în general și fotbalul românesc în special. Cu acest prilej au fost evocate catastrofele inundațiilor din România, mulți cetățeni brazilieni manifestându-și solidaritatea cu suferințele poporului român.

Jocul Brazilia-România a fost transmis de toate posturile de radio și televiziune în direct, la o oră foarte comodă pentru întreaga populație (19, ora Braziliei). Numărul telespectatorilor la acest meci a fost apreciat la 45 de milioane!

Presa anticipase dificultățile jocului, astfel că n-a surprins pe nimeni reacția echipei române, care n-a cedat lupta nici la 0-2 și nici la 1-3. Influentul ziar „O ESTADO DO SAO PAULO” a recunoscut că n-a lipsit mult ca echipa României să egaleze, iar ziarul „A GAZETA” a subliniat faptul că „românii au mult curaj și spirit de luptă”. „JORNAL DA TARDE” este de părere că „numai tehnica individuală superioară a brazilienilor a fost factorul victoriei”.

Unele ziare critică unele atacuri violente ale lui Mocanu, Dinu și Nunweiller. „Românii n-au nevoie să practice un joc neal. Au posibilități să joace un fotbal valoros pentru că posedă o apărare de tip european și o înaintare de tip sud-american” — scrie ziarul „NOTICIAS POPULARES”.

Într-un comentariu televizat, comentatorul Nilon Peruzzi a arătat că echipa României putea să se califice dacă nu primea acel gol ușor de parat, marcat de echipa Angliei. În general, afirmă Peruzzi, „România a arătat în compania unor echipe mari că posedă un fotbal destul de puternic”.

Buna impresie lăsată de jucătorii români la Guadalajara se manifestă prin interesul unor cluburi braziliene care ar dori să contracteze fotbalisti români. De pildă, Palmeiras s-a arătat din nou interesat de Dumitrache, în timp ce Lucescu este solicitat de Flamengo. Un alt om vizat este Răducanu (ca și cehoslovacul Viktor), pentru că fotbalul brazilian duce lipsă de portari buni. A și fost făcută o intervenție pe cale oficială pe lângă delegația română în Mexic, privind posibilitatea angajării jucătorilor români.

Pedro VILLA

Sao Paulo, 22 iunie

ANTRENORUL ITALIEI, WORLD CUP '66, FABBRI:

„ROMÂNIA - VERITABILĂ REVELAȚIE DIN MEXIC”

Am însoțit recent echipa clubului Bologna în turneul său din România, pe acea echipă a Bolognei cu un trecut glorios (înainte de al doilea război făcea parte din elita fotbalului european), dar care în perioada post-belică a traversat o perioadă de cădere, steaua roș-albastră a păt. Acum însă, se găsește în plină situație de a reveni pe primul plan al activității internaționale de pe continentul nostru. O „Bologna redivivă” a cucerit Cupa Italiei și va fi prezentă la startul viitoarei ediții a „Cupei cupelor”.

De aceea, scurtul turneu în România n-a avut numai o valoare simbolică, ci și una practică; n-a fost vorba numai de a vizita două echipe prietene dintr-o țară prietenă, ci și de o reluare a unor raporturi, prea mult întrerupte, cu formații din campionatele străine, în cazul în speță cu Dinamo București și Universitatea Craiova.

Turneul în România (excepțional de ospitalieră cu noi italieni) mi-au prilejuit aceleași frumoase impresii, a ocazional noi manifestări de simpatie reciprocă (Lucescu va fi în viitoarele luni invitatul lui Bulgarelli la Milano Marittima și al lui Janich la Ischia di Franco), m-a condus la interesante constatări privind evoluția fotbalului românesc.

Un prim fapt incontestabil: în România, fotbalul a făcut progrese enorme. EDMOND FABBRI, antrenorul lui Bologna și un profund observator al fotbalului mondial, a sintetizat astfel situația: „România, pentru mine și nu numai pentru mine, a fost veritabilă revelație a „Cupei Jules Rimet” din Mexic”.

De aceeași părere sînt și jucătorii clubului Bologna, și marea masă a publicului italian și, natural, și eu.

Un coleg român mi-a spus că în acest moment fotbalul din România dispune de unele elemente de mare clasă, dar că baza — adică masa jucătorilor — n-a atins un nivel tehnic apreciabil; lipsește rezerva de talente.

Observația poate este exactă, dar situația aceasta este aproape în toate țările, exceptând poate Anglia și Brazilia, unde pepinierile de jucători produc în serii și continuu, în fiecare an, fotbaliști de mare talent.

Și un punct de vedere sau numai o impresie personală: apărările par destul de lente și cred că ar fi cazul să se studieze — ținînd cont de caracteristicile jucătorilor avuți la dispoziție — o modernizare a sistemului defensiv pentru a-l face mai eficient. În res., tehnica individuală și colectivă, controlul balonului, viteza, vigoarea athletică nu le lipsesc românilor.

În concluzie, repet, un fotbal românesc în ascensiune îl va confirma apropiatul campionat al Europei și viitoarea ediție a campionatului mondial.

Cesare TRENTINI

Bologna, 22 iunie

CLASAMENTUL C. M. 1970

1. BRAZILIA	6 6 0 0	19-7 12	(100%)	9. Suedia	3 1 1 1	2-2 3	(50,00%)
2. Italia	6 3 2 1	10-8 8	(66,66%)	10-11. ROMANIA	3 1 0 2	4-5 2	(33,33%)
3. R.F.G.	6 4 0 2	16-10 8	(66,66%)	10-11. Belgia	3 1 0 2	4-5 2	(33,33%)
4. Uruguay	6 2 1 3	4-5 5	(41,66%)	12. Israel	3 0 2 1	1-3 2	(33,33%)
5. U.R.S.S.	4 2 1 1	6-2 5	(41,66%)	13-14. Bulgaria	3 0 1 2	5-9 1	(16,66%)
6. Mexic	4 2 1 1	6-4 5	(41,66%)	13-14. Maroc	3 0 1 2	2-6 1	(16,66%)
7-8. Anglia	4 2 0 2	4-4 4	(50,00%)	15. Cehoslovacia	3 0 0 3	2-7 0	—
7-8. Peru	4 2 0 2	9-9 4	(50,00%)	16. El Salvador	3 0 0 3	0-9 0	—

MEXICO

BRAZILIA A CÎȘTIGAT FĂR

O bișnuși cu cele 35 și aproape 40 de grade la umbră, de la Guadalajara, când căutam orice acoperiș pentru a ne apăra de razele nemiloase ale soarelui Ciudad de Mexico ni s-a părut o adevărată... oază în deșert. Asta în zilele dinaintea finalei, pentru că duminică 21 iunie, dacă n-ar fi fost mediul înconjurător și splendidul teatru pentru fotbal care este stadionul Azteca, am fi putut spune că ne aflăm într-o zi de obișnuită toamnă londoneză, pe Wembley. Intr-atât de diferită a fost această zi a finalei de toate celelalte dinaintea ei. Cu toate astea, imensul stadion mexican era invadat încă de la ora nouă de mulțimea care flutura drapelul cu ferovare și făcea să vibreze imensul oval de beton, sticlă și aluminiu cu înfocatele ritmuri braziliene.

Mulțimea mexicană, neinteresată direct în această finală, era cu toate astea gata să participe la orice posibilitate de a face galerie pentru echipa favorită, care devenise Brazilia, să cînte în cor ca și cum ar fi fost vorba de propria sa echipă. Și, în timp ce cel mai frumos stadion din lume se umplea, în timp ce peste tot, pe toate continentele, febra celor aflați în fața televizorului creștea în așteptarea apariției pe ecranele lor a imaginilor deja familiare ale „Mundialului”, ne gindeam la drumul prodigios care a fost parcurs în cei 40 de ani de existență a „Cupei Jules Rimet”, de la cele 13 participante în 1930 la Montevideo, la prima ediție, tot pe conti-

nentul an 1970, care denumire de dimen traordinar stre, de o victorie Dar baloane și două dionului pitoresc. gurată de cînta imn pungă noi ceastă ap strigătul „Me-xi-co dat, acom ici-colo, s De su fanjara m din Ciudad fimii apar căpitani, C turi, cei tr lor s-au s a fluierat lumii.

SECRETUL VICT

Așadar, 4-1 pentru Brazilia în finala cu Italia.

Un rezultat neașteptat, ca proporții, dacă ne referim la semifinala Italia — R. F. a Germaniei, în care am văzut o „squadra azzurra” excepțională ca joc și realizări, ca angajament fizic, putere de luptă și suport moral.

Dar, această victorie, chiar la acest scor, reprezintă o încoronare a fotbalului de inspirație, creator, constituie o încununare a marilor personalități. Iar finala a însemnat, de fapt, apoteoză comportării selecționatelor Braziliei de-a lungul întregului turneu final. Să mai amintesc șirul victoriilor consecutive? 4-1 cu Cehoslovacia, 1-0 cu Anglia, 3-2 cu România, 4-2 cu Peru, 3-1 cu Uruguay și acum, 4-1 cu Italia sînt încă proaspete în mintea telespectatorilor din țară și ele subliniază invincibilitatea fotbalului „cariocas” în această a IX-a ediție a „Cupei Jules Rimet”, care a intrat definitiv în patrimoniul țării lui Pele.

Peste toate acestea însă, specialiștii prezenți în aceste zile în Mexic, consideră rezultatul drept UN SUCCES AL FOTBALULUI. OFENSIV AL FOTBALULUI-SPEC-TACOL, în dauna celui schematic, super betonat. Iar cucerirea definitivă a „Zeitei de aur” constituie o răsplătă justă pentru țara cu cel mai bun fotbal pe perioada de

patru decenii de la instituirea pei.

Trebuie să spun însă, că fi n-a purtat pecebea marilor ev mente fotbalistice, de talia unei cheieri de întrecere mondială. oferit spectacolul așteptat și e trebuie căutată în replica s

CIUDAD DE MEXICO. — În plonjonul lui Albertosi, al trei

RAYMOND KOPA, fost internațional francez:

„Victoria Braziliei reprezintă balului ofensiv și înfringerea be ce — trebuie să recunoaștem — bine pentru fotbal. Surprinzător finală este faptul că italienii defensivă chiar și atunci cînd c cu 2-1. Și totuși, echipa Italiei jucători foarte buni în atac. Te schimb este de neînțeles. Mai după părerea mea, ei l-au introd prea tirziu în teren, lipsind astf un jucător de mare valoare.”

JOAO SALDANHA, fostul selecționar brazilian:

„A fost o victorie a optimismu și a publicului mexican, care marant cel de-a 12-lea jucător Am propus înaintea finalei ca Maracana”, care duce la marel Rio, să se numească „Avenida G

CIUDAD DE MEXICO, min. 17 al finalei: „squadra azzurra” se clăină pentru prima oară. La o excelență pasă a lui Rivelino, „el rey” se înalță magnific expedind fulgerător balonul în poarta lui Albertosi (care nu se vede în fotografie), cu toată opoziția disperată a lui Burgnich; este 1-0 pentru Brazilia.

MĂIE-TRIA LUI PELE

NOUA CUPĂ A LUMII

FI PROPRIETATEA F.I.F.A.

Comitetul executiv al Federației internaționale de fotbal, întrunit la Ciudad de Mexico, a luat o serie de hotărâri importante.

În primul rînd, dată fiind necesitatea unui nou trofeu cu care să fie dotate campionatele mondiale de fotbal, s-a hotărît ca, începînd cu ediția din 1974, din R. F. a Germaniei, noua cupă să aibă titlatura oficială: „CUPA LUMII F.I.F.A.” („Association Football World Cup”). Noul trofeu — cu nume complicat și nu prea... atrăgător — va fi oferit de F.I.F.A. și va rămîne proprietatea sa orice se va întîmpla, chiar dacă aceeași echipă îl va cîștiga de trei ori, de cinci ori, de zece ori. Denumirea echipelor cîștigătoare va fi înscrisă pe soclu și formațiile învingătoare vor primi o „cupă-pui” F.I.F.A. n-a precizat meciului din care va fi făcută cupa, dar federația internațională va lansa în cîrînd un concurs în lumea artiștilor, desenatorilor, sculptorilor și publiciștilor pentru realizarea acestui nou trofeu.

Alte hotărâri:

• A fost acceptată propune-

rea Confederației braziliene de sporturi ca un mare turneu internațional să aibă loc în 1972, în Brazilia. Totodată, comitetul a precizat că turnee asemănătoare nu vor putea avea loc decît cu acordul F.I.F.A. și fără a face în vreun fel concurență campionatului lumii.

• Ediția din 1982 a C. M. va fi organizată în Spania.

• Candidatura Columbiei pentru organizarea campionatului mondial de fotbal din 1986 a fost înregistrată, la fel ca cele ale Iugoslaviei și Statelor Unite, dar desemnarea țării organizatoare nu va interveni decît după competiția mondială din 1978 care va avea loc în Argentina.

• A fost confirmată suspendarea, pentru neplata cotizațiilor, a federațiilor naționale de fotbal din Ciad și Lesotho. În schimb, a fost ridicată suspendarea federațiilor din Republica Africai Centrale și Pakistan.

• Congresul F.I.F.A. din 1972 se va ține la Paris, miercuri 23 august.

DESFĂȘURAREA FINALEI

În prima parte a întîlnirii jocul a avut un aspect în general echilibrat, ambele echipe manifestînd multă siguranță în apărare și o preocupare evidentă pentru păstrarea inițiativei care să le permită organizarea unor acțiuni ofensive cit mai variate și cu posibilități reale de finalizare. Nivelul spectacular al primelor 45 de minute a fost vădit influențat de ritmul lent de desfășurare al acțiunilor de

fapt, a marcat o egalitate echitabilă.

Scorul a fost deschis în min. 17 de brazilieni, în urma unei acțiuni simple construite după executarea unei aruncări de la margine de Tostao. Mingea transmisă lui Rivelino este centrată de acesta lui Pele, care printr-o splendidă lovitură de cap o trimite în plasa porții lui Albertosi cu toată opoziția acestuia. Egalarea a survenit în min. 37

BRAZILIA — ITALIA 4-1 (1-1).

AU INSCRIS: Pele (min. 17), Gerson (min. 66), Jairzinho (min. 71) și Carlos Alberto (min. 87), respectiv Boninsegna (min. 37).

STADIONUL „Azteca”, 110 000 spectatori.

BRAZILIA: Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo — Clodoaldo, Gerson — Jairzinho, Tostao, Pele, Rivelino.

ITALIA: Albertosi — Burgnich, Cera, Rosato, Facchetti — Bertini (min. 75 Juliano), Mazzola, De Sisti — Domenghini, Boninsegna (min. 82 Rivera), Riva.

ARBITRU: Rudi Glöckner (R.D.G.).

joc, de prudența uneori exagerată pentru evitarea unor eforturi fizice suplimentare, care să nu aibă repercusiuni negative într-un eventual final cu prelungiri. Și totuși, fazele de poartă și situațiile de gol nu au lipsit. Brazilienii ceva mai insistenți în atac au organizat 43 de acțiuni față de cele 32 ale italienilor, finalizînd fiecare cîte zece și realizînd cîte un gol care, de

și ca este urmarea unei duble greșeli a fundașilor centrali brazilieni (schimb de pas lateral în fața propriei suprafețe de pedapsă). Mingea interceptată de Boninsegna este trimisă în poartă părăsită de Felix, ieșit să repare gafa coechipierilor săi.

În repriza a doua, Brazilia — sesizînd după o scurtă perioadă de tatonare — scăderea capacității de efort a adversarului, s-a lansat mai ho-

tarită în atac și a forțat victoria pe care de altfel a și obținut-o prin trei goluri spectaculoase care au constituit o firească concretizare a unei dominări tehnico-tactice. În min. 66 Gerson, primînd o minge — după un fulgerător schimb de pase Everaldo — Jairzinho — execută un dribling scurt la marginea carului, de unde expediază apoi cu piciorul sting o bombă în colțul din stînga al porții italiene: 2-1. Cinci minute mai tirziu, Jairzinho servit impecabil de Pele (acesta într-o dubioasă poziție de ofsaid) strecoară mingea în poarta lui Albertosi, pentru ca în min. 87 căpitanul echipei Braziliei, Carlos Alberto, să înscrie în urma unei pase a aceluiasi Pele, un gol simbolic, care a constituit victoria finală și pe deplin meritată a Braziliei.

În această parte a jocului, raportul de forțe net favorabil brazilienilor s-a materializat prin cele 50 de acțiuni ofensive ale lor față de cele 28 ale italienilor, prin numărul dublu de ocazii de gol, prin frecvența mai mare și precizia mai bună a lovirilor la poartă, prin oportunitatea și variația execuțiilor tehnice, prin rezistența superioară la solicitările jocului, prin voința de a învinge.

O mențiune, care nu este lipsită de semnificație, o constituie nota de deplină sportivitate în care s-a desfășurat finala, numărul intreruperilor și al neregularităților (25 de faulți de joc) reprezentînd cîte care vorbesc de la sine.

UN SUCCES AL JOCULUI OFENSIV ȘI AL FOTBALULUI SPECTACOL

ICULTATE FINALA CU ITALIA (4-1), REAFIRMÎND MAREA EI VALOARE

72 de fârt înscrise la C. M. ultima întrecere sub această
nt dat chiar ne-am înfricoșat
ce, excesive, de răsunetului ex-
noaște fotbalul în zilele noa-
nșă pe care poate să o aibă
iere.

lovitură de începere, patru
ile celor patru semifinale
acului plutesc deasupra sta-
ploii, nu și-a pierdut coloritul
tr-o imensă catedrală încon-
icolore. În timp ce publicul
parele încerca, timid, să str-
duce căldura și lumina în a-
k. Multimea și-a găsit atunci
a-sil Bra-sil" — înlocuind
de mii de ori repetat și scan-
uze sacadate, ritmate. Timid,
I-ta-lia, I-ta-lia!"

brăcată de paradă, intră
încă una, elevilor liceelor
băieți și fete. În uralele mul-
rmații, în frunte cu cei doi
și Giacinto Facchetti. Al-
atunci când acele ceasornice-
ra 12, arbitrul Rudi Glöckner
ei de-a IX-a finale a Cupei

necos, ceea ce se credea că va avan-
tăja pe italieni. Totuși, cei care
au stăpinit terenul au fost brazi-
lienii. Și au făcut-o cu vioiciune,
cu fantezie.

Victoria lor, declară specialiștii,
este victoria spontaneității și since-
rității în gindirea fotbalistică.

Arma decisivă a brazilienilor a
fost jocul liniei de mijlocăși Clo-
doaldo — Gerson — Rivelino, în
care Gerson — mai ales — a fost
de-a dreptul impresionant prin
gindirea sa tactică, prin inventivi-
tate. Prezentă, când a fost nevoie,
în apărare, închizând în valuri dru-
tul spre poarta lui Felix, linia
de mijloc a împins și susținut per-
manent compartimentul ofensiv,
luând parte chiar la finalizare (două
goluri au fost marcate de apără-
tori).

Iar „secretul” eficacității jocului
brazilian de atac a constatat în va-
rietatea de forme și mijloace folo-
site de la o fază la alta. Oamenii

lui Zagalo își pregătise calm, cu
multă răbdare acțiunile la mij-
locul terenului — și aici principa-
lul rol îl au Gerson și Clodoaldo —,
dar le lansează exploziv, variat și
incisiv, într-o succesiune de com-
binații rapide pe spații mici, mai
ales „un-doi”-uri Tostao — Pele.

De data aceasta, și acesta a fost
un element de surpriză pentru ita-
lieni, Jairzinho a jucat mai puțin
extrem dreapta; el a intrat mai
mult în centru. De altfel, la clu-
bul său, Botafogo, ocupă un post
de atacant central. Prin această de-
plasare a sa, Jairzinho a derutat
apărarea italienilor. Facchetti, care
— ca și colegii săi din apărare —
aplica un marcaj strict la om, a
mers după el în centru și în modul
acesta partea stângă a apărării ita-
liene a rămas descoperită aproape
cu regularitate, pe aici pătrunzând
de fiecare dată fundașul Carlos
Alberto. Rezultatul: două goluri
în poarta lui Albertosi, unul înscris
de Jairzinho din poziție centrală,
altul de Carlos Alberto, la o pasă
magistrală a lui Pele.

Jucând Jairzinho în centru, unde
a intrat în combinații cu Pele,
Tostao a putut acționa mai retras,
de unde a servit mingi atacului. Iar
când Tostao se retrăgea între mijlo-
cași, Rivelino avansa din urmă pe
aripa stângă, reocupându-și postul,
astfel că niciodată nu se strica
echilibrul numeric mijlocaș — ata-
canți.

Un rol important l-a avut, desi-
gur, Pele, care — în treacă fie
spus — a declarat că acesta a fost
ultimul său campionat mondial.
Pele a înscris un gol și a dat pasa
decisivă la alte două. El a demon-
strat, dacă mai era nevoie, că în
ciuda vârstei și a uzajului la care
a fost supus de-a lungul prodigioa-
sei sale cariere, a rămas „El Rey”
al fotbalului prin inegalabila-i in-
tuiție. Dar, în această finală el a
fost eclipsat de Gerson, după cum
în ansamblul turneului final mai
mult a impresionat Jairzinho, cel
mai complet jucător al acestui cam-
pionat mondial.

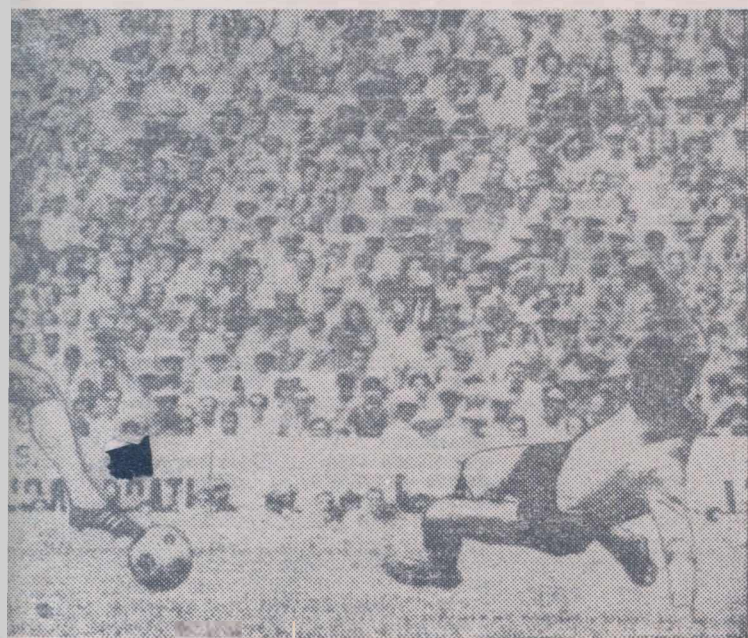
Cît de mult valorează pentru bra-
zileni jocul ofensiv s-a văzut și

din jocul fundașilor de margina
Carlos Alberto și Everaldo, mult
mai buni în atac unde au urcat
de cite ori echipa lor avea balo-
nul, decât în apărare. Și aici tre-
buie să adaug că, după părerea
mea, brazilienii rămîn totuși mai
slabi în apărare.

În încheierea acestui scurt co-
mentariu, câteva cuvinte despre
italieni. Aceștia nu i-au solicitat
prea mult pe brazilieni, au acțio-
nat în atac numai cu două virtuți
(Boninsegna și Riva) și singurul lor
gol a fost urmarea unei erori de
apărare, a fundașilor centrali ad-
versari. „Squadra azzurra” a jucat
bine doar în prima repriză; în a
doua ea a aglomerat jocul și a
fost total depășită de viteza și in-
geniozitatea adversarilor. Au plăcut
portarul Albertosi, în ciuda goluri-
lor primite, fundașul Burginich (to-
tuși mai puțin decât în semifinală
cu R.F.G.), Riva, dar numai în
prima repriză, și Boninsegna. O
mențiune specială se cuvine lui
Mazzola, pentru marea lui rază de
acțiune.

„BRA-SIL CAM-PE-ON”

de italieni. Brazilia și-a do-
adversarul sub toate aspec-
și aceasta deși a evoluat în
i noi: după ce a disputat
partidele anterioare la Gua-
ra s-a deplasat, pentru finală,
udad de Mexico, la altitudine
mare (1550 față de 2240 m),
at și terenul a devenit alu-

Atac neregulat de la Facchetti, Jairzinho înscrie, cu tot
aziliei. (Fază din meciul Brazilia — Italia, 4-1).

Meciul părea terminat încă din
min. 87, o dată, cu golul al patrulea
al brazilienilor, reușit de Carlos
Alberto. De ce? Pentru că supor-
terii brazilieni — și cei mexicani
aj brazilienilor — care au reușit
să se strecoare în teren, cu greu
au mai putut fi stăpîniți încă trei
minute pentru încheierea oficială
a partidei.

După meci, pe acești infocați su-
porterii chiar că nu i-a mai putut
stăpîni nimeni. Au invadat terenul,
s-au aruncat pur și simplu pe cei
11 fotbaliști brazilieni, i-au dez-
brăcat, i-au descălțat. S-a iscat o
adevărată bătaie între suporterii
triplei campioane a lumii pentru
petice din tricourile lui Pele, Ger-
son sau Jairzinho. Rivelino, sufo-
cat de imbrățișări, a leșinat, pur
și simplu. În vîltoarea „luptei” un
tinăr mexican a smuls ghețele lui
Pele și a venit seara la emisiunea
televiziunii pentru a prezenta tele-
spectatorilor ghețele vedetei...

Echipierii Braziliei au rămas
aproape goi, ceea ce a făcut presa
mexicană că să scrie a doua zi,
luni, că „ceremonia de închidere a
fost cu... strip-tease”. Adevărat este
faptul că ei, au trebuit să meargă
mai întii la cabine pentru a se
echipa din nou și abia după aceea
au urcat scările tribunei principale
pentru a primi din mîna președin-
telui Mexicului, Gustavo Diaz Or-
daz, acea statueta de aur denumită
— în semn de omagiu pentru fos-
tul președinte F.I.F.A. — „Cupa
Jules Rimet”, pe care o mai cuce-
riseră de două ori în 1958 și 1962.

De data asta Carlos Alberto o va
duce definitiv în țara sa.

Mii de suporterii brazilieni au
intrat din nou pe teren după în-
minarea cupei, au sărutat-o împe-
ună cu fotbaliștii din țara Ama-
zoanelor, au smuls brazde din te-
ren ca amintire, au sărutat locul
de unde Pele, Gerson, Jairzinho și
Carlos Alberto au marcat golurile.
Pînă tîrziu s-a jucat samba pe sta-
dion.

Atît de fascinant a fost acest
spectacol de loc regizat, încît în-
cheierea celei de-a IX-a ediții a
campionatului mondial a trecut
mai puțin observată. Și, totuși, cît
de reușită a fost această ceremonie,
demonstrată de dimensiunile „Mundialu-
lui”: 135 de marinari purtînd cele
135 de steaguri ale țărilor afiliate
la F.I.F.A. s-au aliniat pe teren,
toți jucătorii finalei au fost nu-
miți la megafoane și aplaudați de
multimea redevenită în acele mi-
nute liniștită, calmă. Cel mai aplau-
dat, firește numele lui Pele. Spre
final, tone de confetii au transfor-
mat stadionul Azteca într-o uriașă
arenă de dans. Și în timp ce
echipa victorioasă făcea turul de
onoare, cei 110.000 de spectatori,
care nici nu se gîndeau să-și pă-
răsească locurile, aplaudau. Aplau-
dau pe învingători, aplaudau FOT-
BALUL.

Înuiți să vă mai spun că seara
și noaptea ce au urmat, în centrul
orașului, pe „Paseo de la Reforma”
nu s-a mai putut circula decît în pas
de samba. Rio și carnavalul său
s-au mutat la Ciudad de Mexico.
Cîte 15—20 de oameni cocoțați pe

cite o mașină, se învîrteau necon-
tenit, în ciuda ploii, claxonînd tot
timpul: „tam-tam tam-tam-tam”,
adică „Bra-sil cam-pe-on”.

GERD MÜLLER, GOLGETER

Vest-germanul Müller a
fost cel mai eficace ata-
cant al Cupei Mondiale
din Mexic: a înscris 10
goluri în șase meciuri. Evi-
dent, o frumoasă ispravă,
deși n-a izbutit să doboare
recordul lui Fontaine (13
goluri în 1958) și nici să-l
egaleze măcar pe Kocsis
(11 goluri în 1954); în
schimb, se înscrie ca al
treilea pe lista golgeterilor
C.M.:

1. Fontaine (Franța) 13;	2. Kocsis (Ungaria) 11;	3. Müller (R.F.G.) 10;
4. Rahn (R.F.G.); Eusebio (Portugalia), Ademir și Vava (Brazilia) 9;	Golgeterii pe ediții:	
Stabile (Argentina) 8 (1930), Nejedly (Cehoslo- vacia) 5 (1934), Leonidas (Brazilia) 8 (1938), Ade- mir (Brazilia) 9 (1950), Kocsis (Ungaria) 11 (1954), Fontaine (Franța) 13		

(1958), Garrincha și Vava (Brazilia), Sanchez (Chile), Jerkovic (Iugoslavia), Al-
bert (Ungaria) și Ivanov (U.R.S.S.) 4 (1962), Euse-
bio (Portugalia) 9 (1966) și Müller (R.F.G.) 10 (1970).

În recenta ediție, pri-
mele locuri au fost ocu-
pate de: 1. Müller 10;
2. Jairzinho (Brazilia) 7;
3. Cubillas (Peru) 5; 4—5.
Pele (Brazilia), Bișevci
(U.R.S.S.) 4; 6—8. Riva
(Italia), Rivelino (Brazi-
lia), Seeler (R.F.G.) 3;
9—17. Var Mocr și Lam-
bert (Belgia), Rivera și
Boninsegna (Italia), Tos-
tao (Brazilia), Gallardo
(Peru), Petras (Cehoslova-
cia), Dumitrache (România),
Valdivia (Mexic) 2.

CINCI CELEBRITĂȚI DESPRE ULTIMUL ACT AL „EL MUNDIAL”-ULUI

Acum îmi schimb propunerea cerînd ca a-
ceasta să se numească „AVENIDA MEXICO”,
în semn de omagiu pentru publicul acestei
țări care a contribuit atît de mult la victoria
noastră.

S-a spus că apărarea noastră este slabă.
Nu este adevărat. Slabă este acea apărare
care joacă strict defensiv și nu una care
participă atît de mult la acțiunile de atac.
Noi sintem tari în apărare tocmai pentru
că nu ne temem de adversari. În schimb,
apărarea italiană, atît de tipică, o consider
mai slabă ca a noastră tocmai pentru că...
n-a făcut altceva decît să se apere”.

JUST FONTAINE,
golgeterul absolut al campionatelor mondiale:

„Fără nici un fel de probleme, brazilienii
au obținut o victorie de o sută de ori meri-

tată. În fond, acesta a fost triumful fotba-
lului asupra antifotbalului. Pelé și coechipe-
rii săi au construit acțiuni, și-au asumat
riscuri, au creat ocazii. Nu același lucru pot
spune despre italieni care au mizat prea
mult pe specularea unei greșeli a adversa-
rilor. Cînd cineva își bazează jocul pe o ast-
fel de tactică, este evident că are nevoie
de un concurs de împrejurări deosebit de
favorabil pentru a câștiga”.

HELENIO HERRERA,
antrenor al echipei A. S. Roma:

„Brazilia a fost superioară în primul rînd
în ceea ce privește condiția fizică și apoi
în condiție... psihică, mai ales după al doilea
gol cînd, în loc să scadă ritmul de joc, a
atacat mult mai îndrăcit. Am avut satisfacția
să asist la înscrierea unui gol splendid,

acela al lui Carlos Alberto, un gol simbolic,
marcat în ultimele minute ale „Cupei Jules
Rimet”, tocmai de căpitanul echipei care
avea să cîștige pentru totdeauna trofeul.

Italianii au greșit ma întii pentru că au
jucat cu prea puțini atacanți și, în al doilea
rînd, pentru că nu l-au folosit pe Rivera.
În această finală s-a văzut încă o dată cît
reprezintă Pelé. Brazilia este la ora actuală
cea mai bună echipă a lumii, deține cea
mai bună formă sportivă și mai ales, are
cei mai buni jucători”.

OMAR SIVORI,
fost internațional argentinian:

„Brazilia este o veritabilă campioană. Ju-
cătorii acestei țări pot face din fotbal un lu-
cru minunat. Consider că momentul cheie al
partidei a fost golul lui Gerson și aceasta
nu numai pentru execuția tehnică propriu-
zisă, ci și pentru faptul că el a pus capăt
mitului potrivit căruia echipa care deschide
scorul în finala C.M. pierde titlul. Acest gol
a tăiat literalmente picioarele echipei Italiei.
Cred că Valcareggi a greșit că nu l-a pus să
joace pe Rivera, care — după părerea mea —
putea da mai multă culoare unei echipe ce
a renunțat la fantezie”.

R. F. A GERMANIEI A CUCERIT MEDALIA DE BRONZ DEȘI URUGUAY A FĂCUT CEL MAI BUN JOC AL SĂU

Iată unul din paradoxurile fotbalului. Simbătă, în finala pentru locul 3, Uruguay a făcut fără doar și poate cel mai bun meci al său în acest turneu final, a jucat neașteptat de ofensiv și încă o ofensivă continuă care după pauză s-a transformat într-un asediu al porții curajosului dar și norocosului Wolter. Și totuși, a ieșit învingătoare echipa R. F. a Germaniei, cu 1-0, prin golul marcat de Overath în prima parte a meciului.

Ceea ce i-a împiedicat pe uruguayeni să obțină victoria a fost ratarea uluitoare a citorva ocazii mari cit roata carului și... ghinionul care de data aceasta s-a numit Wolter, simbolul și totodată ultimul și valorosul apărător al unei echipe strinse în jurul porții sale. Publicul, care de la început s-a manifestat favorabil vest-germanilor pentru formidabilul lor meci cu Italia, n-a ezitat să încurajeze mai tirziu pe senzaționalii uruguayeni în generoasele lor eforturi de a egala și a obține victoria la care aveau dreptul. Chiar și ziaristii pe care îi enervase monotonia meciurilor anterioare ale Uruguayului, ca să nu spunem anti-fotbalul, așteptau, doreau chiar egalarea, dar aceasta nu s-a produs.

Cei care au avut prima ocazie de gol au fost vest-germanii. Müller a fost în situație ideală, dar Mazurkiewicz a evitat cu multă măiestrie golul. Din acest moment, R.F.G. a început să domine și golul înșersis, după o fază de mare finețe, a concretizat just această superioritate inițială. Overath a fost la originea și realizarea lui, după o combinație la care au contribuit Libuda, Seeler și Müller.

Neavînd ce pierde, uruguayenii și-au ieșit din rezerva lor obișnuită și au atacat din ce în ce mai

puternic, mai masiv, într-un ritm crescendo. Presiunea la poarta lui Wolter devine treptat formidabilă, jocul ia un aspect dramatic, presărat cu câteva incidente provocate cel mai des de sud-americieni, ocaziile se succed la poarta vest-germanilor, dar și ratările se produc una după alta. Barele, portarul Wolter, fundașii vest-germani și... înaintașii uruguayeni, nervoși, precipitați și imprecisi din această cauză, salvează poarta, astfel că meciul, electrizant în final, ia sfîrșit cu un rezultat favorabil pentru echipa lui H. Schön, ca un omagiu poate pentru această formație, una din cele mai bune ale acestui campionat mondial, dar defavorabil — și nemeritat — uruguayenilor.

Iată acum și o prezentare în cifre a acestui meci. Uruguay a beneficiat de 11 cornere (6 în prima repriză), a avut 11 ocazii (dintre care două bare, Cubilla și Ancheta) — 8 după pauză, și a comis 20 de faulturi (cite 10 pe repriză); R.F.G. a avut un singur corner și doar 3 ocazii (o bară — Seeler) și a fost sancționată de 14 ori pentru fault. Cum se vede, în ciuda îndrîjirii cu care s-a jucat și a unor atitudini nesportive a uruguayenilor, meciul a avut o desfășurare destul de corectă.

R.F. A GERMANIEI: Wolter — Patzko, Weber, Schnellinger (min. 46: Lorenz). Vogts — Fichtel, Seeler, Overath — Libuda (min. 74: Löhr), Müller, Held.

URUGUAY: Mazurkiewicz — Ubinas, Ancheta, Matosas, Mujica — Montero Castillo, Maneiro (min. 68: Sandoval), Pontes (min. 46: Esparrago) — Cortes, Cubilla, Morales.

ARBITRU: A. Sbardella (Italia). 80.000 spectatori. Timp înnoțat, rece.

Overath, care lipsește din fotografie, deschide scorul în meciul pentru locurile 3-4; Müller, Ubinas și Mazurkiewicz urmăresc cu sentimente diferite, drumul balonului spre gol. (Fază din partida R.F.G.—Uruguay, 1-0).

JOC OFENSIV — GOLURI MAI MULTE

• În cele 32 de partide din Mexic au fost înscrise 95 de goluri, cu șase mai multe decît în Anglia.

• Totalul constituie a treia cifră din istoria campionatului mondial.

• Pe primul loc se află ediția 1954 cu 140 de goluri, pe locul doi ediția 1958 cu 126 goluri și acum cu 95 goluri ediția 1970 (cite 70 în anul 1930 și 1934. 84 în 1938, 88 în 1950 și cite 89 în edițiile 1962 și 1966).

Firește, cele mai multe goluri le-au marcat echipele care în organizarea jocului lor au pus accent pe ofensivă.

DUELUL AMERICA — EUROPA ÎN CIFRE...

La victorii, e clar: America — prin reprezentanții săi sudici — a luat conducerea în duelul cu Europa. Scorul a devenit acum 5-4 în favoarea sa.

Dar, dintr-un alt punct de vedere, al prezenței în semifinale și, deci, în finale, precum și al ordinei ocupate pe primele patru locuri, superioritatea este de partea europeanilor. Ei conduc cu 24 de prezențe față de 12 ale americanilor în semifinale:

Europa a avut de două ori

patru echipe: Italia, Cehoslovacia, Germania și Austria în 1934, Anglia, R. F. a Germaniei, Portugalia și U.R.S.S. în 1966; de trei ori trei echipe: Italia, Ungaria și Suedia în 1938, R. F. a Germaniei, Ungaria și Austria în 1954, Suedia Franța și R. F. a Germaniei în 1958; de trei ori două echipe: Suedia și Spania în 1950, Cehoslovacia și Iugoslavia în 1962, Italia și R. F. a Germaniei în 1970; o dată o echipă: Iugoslavia în 1930.

În schimb, America a avut: Uruguay, Argentina și S.U.A.

în 1930, Brazilia în 1954, Uruguay și Brazilia în 1950. Uruguay în 1954, Brazilia în 1958, Brazilia și Chile în 1962, Brazilia și Uruguay în 1970 și nici o echipă în 1934 și 1966.

Ca locuri, EUROPA a ocupat: 4 locuri I, 7 locuri II, 7 locuri III și 6 locuri IV; AMERICA: 5 locuri I, 2 locuri II, 2 locuri III și 3 locuri IV. Acordînd punctajul 4-3-2-1, scorul este: Europa 57 puncte — America 33.

Valorează însă, mai mult titlurile cîștigate...

DONAȚIA F.I.F.A. PENTRU SINISTRAȚII DIN ROMÂNIA

Comitetul Executiv al Federației internaționale de fotbal, întrunit la Ciudad de Mexico, a hotărît să acorde României o donație de 25.000 de franci elvețieni pentru înlăturarea pagubelor provocate de inundații. De asemenea, Peru și Bolivia au primit ajutoare din partea F.I.F.A.

„FINALA“ S-A JUCAT...

(Urmare din pag. a 4-a)

UN TRIUMF CA SPORT

...ȘI CINCI ÎN 30 DE MINUTE!

ȘI CA SPECTACOL

Vest-germanii sînt acum frenetic încurajați de spectatori. Publicul mexican e alături de el, pe de o parte pentru că au eliminat Anglia (echipa pentru care s-a manifestat aici o surprinzătoare antipatie) iar pe de alta pentru simplul motiv că... Italia eliminase, cu câteva zile înainte, Mexicul cu 4-1. Și vine golul din minutul 94, poate singurul gol gratuit al acestui meci formidabil, gol acordat de toată lumea lui Müller, dar al cărui autor e, de fapt, POLETTI, care vînd să oprească o minge simplă, pentru Albertosi ieșit s-o culeagă, a deviat-o puțin dincolo de linia porții: 2-1 pentru R.F.G.! Acum, începe splendida demonstrație de resurse morale a italienilor. Deși victoria cu 1-0, care se profila, le fusese smulsă în ultimele secunde, deși conduci după numai patru minute ale prelungirilor, băieții lui Valecaregi au țaria de a egala și a lua din nou conducerea. Un fundaș drept, BURGNIH, reușește să stîngui balonul săltat peste zid de Rivera din lovitură liberă, pentru ca încă înainte de schimbarea porților, RIVA să readucă conducerea echipei sale, într-o acțiune individuală în care l-a driblat pe Schnellinger, dovedindu-și nu numai stilul personal, ci și clasa.

A cîștigat, în fine, Italia? Nu încă! „GOLEADORUL“ turneului final, GERD MÜLLER, reia splendid cu capul o pasă, tot cu capul, a lui Seeler și... 3-3! De la centrul terenului, în vacanțul unui stadion clocotitor, italienii reiau jocul. Ei atacă pe stînga, Boninsegna insistă în duelul cu Schütz, îl driblează și nu centrează în fața porții, cum se așteptau peste 100.000 de oameni, ci trimite în urmă, lui RIVERA. Sut plasat al lui „Gianni“ și... 4-3. În acest moment (scrie presa mexicană de azi), la mii de kilometri, în peninsula italică, 28 de milioane de oameni care urmăreau meciul la televiziune au declanșat cea mai mare explozie de bucurie cunoscută în Italia de la terminarea celui de al doilea război mondial. Iar în tribuna lui „Azteca“, Bobby Moore, jucătorul de legendă al Angliei, rămas aici ca comentator de televiziune, își stergea fruntea brobonată de sudoare și declara: „De s-ar termina o dată! Nu mă mai țin nervii. E cel mai dramatic meci de fotbal pe care l-am văzut în viața mea...”

Și dacă acest lucru îi spunea un om care a stat în tribună, o împede cită admirație îi se cuvine celor 26 de eroi din teren, ai meciului...

Cronica sportivă este uneori crudă. După un meci de fotbal, ea trebuie să facă remarcări, să noteze pe unii mai bine, pe alții mai slab, să caute explicațiile unui rezultat.

N-ar fi oare nedrept să ne supunem și noi acestei legi a meseriei noastre, să-i gratificăm pe unii și să-i dojenim pe alții? Poate că da...

Dar, pentru că la ora cînd scriem aceste rânduri ne-am dat seama, totuși, de sub vraja unui meci care ne captivase, ne supunem regulii meseriei noastre.

Concluziile, remarcările, le vom face însă concis. Vrem ca latura tehnică (dacă vreți, tehnicistă) a unui meci de antologie, a unui meci în urma căreia fotbalul a cunoscut un triumf ca sport și ca spectacol, să nu prevaleze asupra celei emoționale.

Așa dar: ● ITALIA A CÎȘTIGAT pentru că a avut o apărare mai bună și un atac care, din ocazii mai puține, a fructificat cu una mai mult.

● R.F.G. A PIERDUT pentru că, prea setoasă de victorie, a înțeles mai puțin din strategia jocului de fotbal, închinîndu-se în primul rînd luptei sportive. Și, în al doilea rînd, pentru că a intrat pe „Azteca“ mai uzață de sferul cu Anglia, de 120 de minute, decît italienii de partida cu Mexic.

● ITALIA A FOST MAI TENACE, mai metodică și mai calmă; echipa vest-germană mai furibundă, mai dinamică. Paradoxul meciului: italienii au jucat miercuri fotbalul lor de o manieră mai... germanică, vest-germanii au fost o echipă mai curînd de temperament latin!

● EROII UNUI MECI EROIC: Dintre alb-albaștri: Burgnich (meci de splendidă încununare a unei bogate cariere), Albertosi, Boninsegna, Riva (pentru decizia din fața porții).

Dintre alb-negri: Seeler (citiți și pentru el paranteza deschisă pentru Burgnich), Beckenbauer (care a jucat prelungirile într-un efort minunat, cu brațul drept imobilizat, legat de corp printr-un bandaj), Overath, Müller, Grabowski.

E drept oare, ca după un meci de această natură, să apreciază azi ca „homerice“ să spui că unii jucători au fost sub așteptări?

Poate că nu, dar nu ne facem procese de conștiință, din moment ce însăși meciul a avut nedreptățile lui, cea mai mare fiind aceea că a dat un învingător, cea de-a doua penalități-ul refuzat învinșilor. Așa dar: Facchetti și Poletti de o parte, Schütz și Vogts de cealaltă.

Și acum, nu știu ce va fi în finală. Dar, la ora cînd scriu aceste rânduri meciul de ieri mi se pare inegalabil.

Dacă la un campionat mondial finala trebuia să fie o chintesență, atunci cred că pot parafraza liniștit titlul unei cărți și să spun: FINALA S-A JUCAT IERI!

TURNUL FINAL DINTR-O PRIVIRE

GRUPA I — CIUDAD DE MEXICO (31 mai — 11 iunie)

1. U.R.S.S.	— Mexic	0-0
	— Belgia	4-1
	— Salvador	2-0
2. MEXIC	— Belgia	1-0
	— Salvador	4-0
3. Belgia	— 4. Salvador	3-0

SFERT DE FINALA I (14 iunie)

Ciudad de Mexico

URUGUAY — U.R.S.S.

1-0

GRUPA II — PUEBLA, TOLUCA (2 — 11 iunie)

1. ITALIA	— Uruguay	0-0
	— Suedia	1-0
	— Israel	0-0
2. URUGUAY	— Suedia	0-1
	— Israel	2-0
3. Suedia	— 4. Israel	1-1

SFERT DE FINALA II (14 iunie)

Toluca

ITALIA — Mexic

4-1

GRUPA III — GUADALAJARA (2 — 11 iunie)

1. BRAZILIA	— Cehoslovacia	4-1
	— Anglia	1-0
	— România	3-2
2. ANGLIA	— România	1-0
	— Cehoslovacia	1-0
3. România	— 4. Cehoslovacia	2-1

SFERT DE FINALA III (14 iunie)

Guadalajara

BRAZILIA — Peru

4-2

GRUPA IV — LEON (2 — 11 iunie)

1. R.F.G.	— Peru	3-1
	— Bulgaria	5-2
	— Maroc	2-1
2. PERU	— Bulgaria	3-2
	— Maroc	3-0
3. Bulgaria	— 4. Maroc	1-1

SFERT DE FINALA IV (14 iunie)

Leon

R.F.G. — Anglia

3-2

PRIMA SEMIFINALA (17 iunie), Guadalajara: ITALIA — R.F.G. 4-3
FINALA LOCULUI 3 (20 iunie), Ciudad de Mexico: R.F.G. — Uruguay 1-0

A DOUA SEMIFINALA (17 iunie), Guadalajara: BRAZILIA — Uruguay 3-1
FINALA C. M. (21 iunie), Ciudad de Mexico: BRAZILIA — Italia 4-1

PROGRESUL BUCUREȘTI ȘI C.F.R. TIMIȘOARA VOR JUCA ÎN DIVIZIA A

In ciuda celor patru restante din seria a II-a, ediția 1969—1970 a Diviziei B poate fi considerată ca încheiată, întrucât clasamentele celor două serii dau răspunsul celor două întrebări fundamentale care, an de an, din 1934 încoace, se pun la finele întrecerii secunde: 1. cine promovează în Divizia A? și 2. cine retrogradează?

În privința promovărilor, răspunsul e limpede: **PROGRESUL BUCUREȘTI** (antrenori: Victor Stănculescu și Alexandru Caricaș) și **C.F.R. TIMIȘOARA** (antrenor: Petru Beker) vor completa din toamnă asta artileria grea a fotbalului nostru.

Dacă *Progresul* revine în „A” după numai un an de absență și victoria sa finală se întrevea cu multe etape în urmă (singurul adversar mai serios s-a dovedit până la urmă promovată din „G”, *Meta-*

lul Tirgoviște!), în schimb, *C.F.R. Timișoara*, care a părăsit primul campionat al țării acum 14 ani, în 1956, a trebuit să aștepte finalul partidei de la Rm. Vilcea pentru a fi sigură de locul său în „A”. De altfel, feroviarul timișorean, stigmatizat la începutul acestui campionat ca a doua echipă a orașului de pe Bega, s-au ambiționat și, dorind să arate că valoarea lor e alta, în luptă cu C.S.M. Sibiu, Minerul Baia Mare și Politehnica Timișoara, au reușit să-și adjudece locul I, dar numai datorită golaverajului.

S-a lămurit și problema retrogradărilor: **GHIMIA SUCEAVA**, **GLORIA BIRLAD** și **METALUR TR. SEVERIN** vor activa în viitor în Divizia G. Cea de-a patra formație căzută va fi hotărâtă între *Chimia Rm. Vilcea* și *Gaz metan Mediaș*, după ce aceasta din urmă își va disputa partidele restanță.

Progresul reîntregește pasionantele cuplaje bucureștene Foto: S. BRAȘOVEANU

O ÎNTREBARE GLORIEI...

Sportul studențesc — Gloria Birlad 2—1 (1—0)

AU MARCAT: BUJOR (min. 34), **DUȚAN** (min. 68), respectiv **MUSTĂȚĂ** (min. 74).

SPORTUL STUDENȚESC: Ion Vasile — Jurcă, Ionescu, Sirbu, Rădulescu — Damian, Ciu — Bujor, Duțan (min. 88: Stanciu), Păis, Ciornoavă.

GLORIA: Căteanu — Mărgărit — Onofrei, Vlad, Colaru, Knał (min. 46: Kius) — Romilă (min. 46: Bascălu), Poalelungi — Mustăță, Kius (min. 46: Codreanu), Suciu.

A arbitrat corect STAVRU NICOLAU (Constanța).

Un gol de o spectaculozitate rară, marcat de acest bătaios ateoant al Sportului studențesc care este purtătorul tricoului cu nr. 8 — **Duțan** (a preluat din viteză, a sărit balonul peste liberul oaspeților, l-a ocolit, după care a șutat din volee, imparabil), a decis, în ultimă instanță, soarta a două echipe: rămânerea Sportului studențesc în divizia secundă și retrogradarea birădenilor. Este ade-vărat, în ultimele minute ale

meciului, Suciu, extrema stângă a Gloriei, a avut o mare posibilitate de a egala, dar chiar obținerea unui punct n-ar fi ajutat la nimic, Gloria peccându-și singura soartă tocmai prin modul cum a abordat această partidă tranșantă. A apărut pe teren cu intenția vădită de a nu primi gol, întărindu-și apărarea și ca atare, invincibil pe teren, să atace. Cea de Bujor, Duțan, Păis și ceilalți au și făcut minute în șir, înscrisând

două goluri, dar și ratând o mulțime de alte ocazii de a rotunji scorul.

De abia după primirea celui de al doilea gol oaspeților li s-a ridicat parcă vâul de pe ochi, începând să și construiască, nu numai să des-trame acțiunile partenerilor. Faptul a avut ca rezultat concret reducerea scorului și ratarea egalării pe fondul unei dominări din ce în ce mai pronunțate și al unor ezitări nepermise ale apărătorilor Sportului. Așa stind lucrurile apare ca perfect întemeiată întrebarea: cui a servit exagerata defensivă birădeană din moment ce doar o victorie salva echipa de la retrogradare? Nimănui. Ah, ba da. Sportului studențesc cărui l-a ușurat misiunea obținerea celor două puncte și, deci, rămânerea în Divizia B.

Laurențiu DUMITRESCU

LA MICA ÎNȚELEGERE?

Știința Bacău — Dunărea Giurgiu 0—0

ȘTIINȚA: Lungu — Boiangiu (min. 62: Buterez), Constantin, Mărgășoiu, Corobana — Rotaru, Avram — Miha-lache, Goia (min. 46: Ilarion), Pelea, Volmer.

DUNĂREA: Păticu — Iacob, Bălașu, Tudor, Gruber — Chiru, Liscanu — Grădinaru, Lungu, Cristache, Badea (min. 35: Mănciu).

A arbitrat bine, GH. LIMONA (București).

Înainte de partidă dintre cele două formații angajate direct în lupta pentru evitarea retrogradării, la Bacău domnea o atmosferă specifică întâlnirilor cu miză. Citeva mii de spectatori — reprezentând o asistență puțin obișnuită la întâlnirile de Divizia B programate în localitate — o brigadă de arbitri de prima mărime (GH. Limona la centru, C. Petrea și

M. Buzea la tușă, boi din București!) observator federa-l, presă, etc. completau un tablou în cadrul căruia a-parținse echipelor era așteptată cu legitimă emoție și speranțe în realizarea unui spectacol sportiv care să justifice măcar parțial așteptările.

Pe teren însă, jucătorii celor două formații, după o prealabilă dar destul de ris-

cantă socoteală a propriilor șanse, ignorând însă și cele mai elementare reguli ale spiritului de sportivitate, s-au angajat chiar de la primele schimburi de mingi într-o dispută care aducea mai mult cu un joc de antrenament în familie, de fapt o mișcă la centrul terenului, fără faze de poartă, pigmentată — pentru a crea impresia luptei indifere-nțe — cu multe intreruperi, acțiuni anti-joc, inexactități tehnice, neregularități și simu-lări care în final au con-semnat un rezultat de egalitate, nul din toate punctele de vedere față de care deza-probarea publicului spectator s-a manifestat nu ca un simplu reproș, ci ca un legiti-m act de acuzare.

Mihai IONESCU

OCAZII MULTE, UN SINGUR GOL

Chimia Rm. Vilcea — Minerul B. Mare 1—0 (0—0)

A MARCAT: GHEORGHE (min. 61). **CHIMIA:** Forgaci — Dragomir, Păciulete, Sirbu, Ciobanu — Gheorghe, Ionescu — Toma, Preda (min. 73: Fol-tea), Mihăilescu, Tifirel (min. 51: Drăgușin).

MINERUL: Ziller — Cromeli, Donca, Uijvari, Bandy — Miculaș, Hornung — Casoni, Trif (min. 67: Rednic), Pascu, (min. 82: Koller), Silagy.

A arbitrat foarte bine, V. DUMITRESCU (București).

Jocul a început crispat și cu multă precauție. Cu o linie de mijlocăși mai lucidă, avind în Gheorghe și Ionescu piesele de bază ale de-clanșării acțiunilor ofensive, vilcenii au atacat cu insisten-

ță forțând deschiderea soorului. Mihăilescu (min. 14) și Preda (min. 28) au irosit în prima repriză bune ocazii, punind în cumpănă victoria lor.

Ținând seama de indicațiile

antrenorului Alex. Constantinescu, care a observat slă-biciunile fundașului băimărean Bandy, jucătorii de la *Chimia* și-au purtat acțiunile pe la-tura dreaptă unde Toma, bine servit de Gheorghe, prin incursiuni spectaculoase, a dereglat în repetate rânduri sistemul defensiv al oaspeților. Portarul Ziller, din ce în ce mai solicitat, nu a putut evita înscrierea golului. Autor: mijlocășul Gheorghe.

Oaspeții, care ne-au arătat că poziția pe care o ocupă în clasament nu este de loc întâmplătoare, au etalat un fotbal tehnic și cursiv.

Gheorghe NERTEA

UN PUNCT, TOTUȘI, DE AUR

A. S. Cugir — C.F.R. Timișoara 0—0

A. S. CUGIR: Ivanovici — Georgescu, Pirvulescu, Savan- cea, Dinca — Niculescu, Ivan — Moț (min. 55: Cîntilă), Ta-maș, Smadea (min. 16: Țintea).

C.F.R.: Tatar — Hanganu, Mehedinț, Răcelescu, Speriosu — Hergan, Chimiuc — Periat, Manolache, Floareș, Stoian (min. 65: Fodor).

A arbitrat bine IOAN RUS (Tg. Mureș).

Aproape 1000 de suporteri din orașul florilor s-au de-plasat cu diverse mijloace (autoturisme, autobuze O.N.T., motorete etc.) la Cugir să-și susțină formația favorită în ultima „luptă” de pe „fron-tul” seriei a doua. Partida în sine a purtat amprenta mizei și poate și a „altitudi-nii” emoției ceferiștilor și deci nu s-a ridicat la nive-

lul posibilităților ambelor e-chipe.

Dar rezultatul, cel puțin a-cum, nu mai contează. În tot cazul, am fost martorul unor scene de neuitat. Dacă în min. 90, Tatar, căpitanul echipei li reproșa, sub impe-riul nervilor lui Manolache, Fodor și Periat, aparenta ra-tare a promovării, în min. 91 am asistat la cea mai curioa-

să și contradictorie manifes-tare a fotbalistilor timișoreni. Explicația: s-a aflat rezulta-tul meciului de la Rm. Vil- cea și, la un moment dat, am avut impresia unei ade-vărate explozii „vulcanice” în care îmbrățișările și strigă-tele de bucurie ale lui Spe-rioso și Manolache ne-au in-format asupra unui rezultat uluior. Prin urmare, în de-curs de două minute am re-citit „agonie și extaz” și am asistat la un entuziasm greu de descris în care suporterii din Timișoara, fluturind ste-guțele alb-vișinii, culorile clu-bului timișorean, își vedeau visul împlinit.

Așadar iată cum un punct valorează cit un campionat...

V. URZICEANU
corespondent

C.F.R. Timișoara a trebuit să lupte 14 ani pentru a reveni în Divizia A Foto: E. ROBITSEK

CÎND NIMENI NU-ȚI ACORDĂ NICI O ȘANSĂ

Cugir, minutul 90. 0—0 pe tabela de marcaj. Manolache, Răcelescu, Tatar, părăsesc te-renul cu capetele plecate, im-pieticindu-se, aproape inebu-niți de neșansa care i-a ur-mărit întreaga repriză secun-dă pe parcursul căreia ar fi putut să înscrie de mai multe ori chiar. La cabina rezervată jucătorii timișoreni au ajuns epuizați iar minutele de așteptare care au urmat au devenit de-a dreptul de ne-suportat. Cineva a rostit apoi vestea mult așteptată. „Mi-nerul a pierdut la Rm. Vil- cea”. Victorie, deci! C.F.R. reușise marea performanță, promovarea în prima divizie a țării! O revenire spectacu-loasă tocmai în anul cînd cei mai mulți nu-i acordau decît șanse la... retrogradare. Mai ales după aceea ședință de po-mină în care s-a hotărît formarea unei singure echipe timișorene puternice prin se-lecționarea celor mai valoroși jucători care să apere culo-rile Politehnicii.

Dar a început campionatul, Politehnica evolua slab, iar C.F.R. nu prea atrăgea aten-ția. Echipa lui Manolache, înarmată cu o mare ambiție și o exemplară putere de

luptă, începe să urce încet, încet, metodic, la sfîrșitul tu-rului clasindu-se pe locul se-cund, după C.S.M. Sibiu. Întă din prima etapă a returului, ceferiștii preiau șefia clasa-mentului pe care o cedază doar în etapele 17, 18 și 24, joacă din ce în ce mai vi-guros, profită de unele ezi-tări ale sibienilor și băimă-re-nilor și, dispunind de un go-laveraj mai bun, reușesc să readucă Timișoara, un vechi leagăn al fotbalului nostru, în rîndul orașelor cu echipe în prima divizie a țării. Faptul trebuie comentat, iar între-

gul lot de jucători merită sincere felicitări pentru dir-zenția și dăruirea de care a dat dovadă. O contribuție substanțială la obținerea a-cestui succes, o are, desigur, și antrenorul PETRU BEKER care a preluat conducerea e-chipei după etapa a VII-a a turului reușind să instaureze în rîndurile jucătorilor un cli-mat de seriozitate, punctuali-tate la antrenamente, relații corespunzătoare între jucători, între conducerea clubului și jucători, să inoculeze între-gii echipe coeziune sufleteas-că și o ambiție exemplară.

LOTUL FOLOSIT

Portari: Ludovic Tatar (18.I.1939), Ștefan Korek (21.V.1945).

Fundași: Nicolae Hangan (8.XII.1944), Petre Mehedinț (8.IX.1949), Mircea Răcelescu (17.IV.1940), Petre Speriosu (11.XI.1944).

Mijlocăși: Gheorghe Chimiuc (27.XII.1950), Arsenie Hergan (28.VII.1950), Victor Cioroparu (5.IX.1948), Constantin Gordana (6.VIII.1949).

Atacanți: Ion Periat (21.V.1946), Cicerone Manolache (16.V.1936), Teodor Floareș (23.V.1950), Nicolae Fodor (5.IV.1939), Gheorghe Marks (13.VI.1951), Dumitru Stoian (3.XI.1945), Ion Brinda (3.I.1951), Ioan Voicau (15.IX.1952).

Antrenor: PETRU BEKER.

ÎNSEMĂNĂRI DIN „SFERTURI“

CUPA ROMÂNIEI

CÎND SE VA HOTĂRI FEDERAȚIA SĂ RENUNȚE LA SORTI?

În repetate rânduri am ridicat problema criteriului de calificare a echipelor în meciurile de Cupă terminate la egalitate după prelungiri și am argumentat de ce se impune renunțarea la stupida tragere la sorți, care leagă soarta unei formații de hazard, așa cum i s-a întâmplat în „sferturi“ Farului Constanța, eliminat de o... monedă, după scene care au produs ilaritate printre spectatori.

Desigur, în condițiile unui calendar încărcat, lipsa de termene nu permite o rejucare, cum ar fi normal, și nici adoptarea definitivă a formulei cu jocuri tur-retur, care ar îngădui calificarea după golaverajul general, după două meciuri, sau — în caz de egalitate — sootind dublu golurile marcate în deplasare, soluție care ar fi la fel de bună și, oricum, mai aproape de ideea de întrecere sportivă, de fotbal. Dar și în cazul unui joc simplu eliminativ s-ar putea ajunge la un criteriu mai acceptabil decât cea perimată tragere la sorți. În multe țări, în care Cupa se organizează ca la noi, federa-

țiile au recurs la loviturile de la 11 m pentru a departaja echipele care au terminat la egalitate jocul prelungit. De pildă, la recentul congres U.E.F.A. s-a hotărât ca, din 1971, la Turneul internațional de juniori, să se aplice același procedeu și este foarte probabil că și F.I.F.A. o va imita, recurgind la executarea de lovituri de la 11 m la partidele din campionatul mondial încheiate la egalitate. De altfel, federația mexicană a și propus această modificare.

Nu mai federația noastră, nereceptivă, vrea să rămână fidelă unui criteriu anacronic, în ciuda unei evidențe care pretinde altceva, mai convingător. De aceea și semifinalele Cupei se desfășoară sub aceeași năstrușnică prevedere regulamentară, care — de ce nu? — ar putea duce la o finalistă (F.C. Argeș, de pildă) calificată numai prin sorți... Poate că numai așa ar fi convinsă federația să renunțe la o consecvență rău înțeleasă...

Petre GAȚU

FACTORII CARE AU DECIS O CALIFICARE

Trei factori, evidenți în întreaga desfășurare a partidei, au determinat victoria Steagului roșu și, implicit, eliminarea Petrolului din „Cupa României“. **PRIMUM**: atacurile directe, pe poartă, prin pase lungi, în adâncime, adresate lui Györfi și Florescu, și un-doi-urile executate de Pescaru—Necula, Necula—Balint, Balint—Pescaru în apropierea ca-reului petrolist. Aceste modalități de acțiune au pus de mai multe ori în derută apărarea Petrolului

În care fundașii centrali Florea și Cringașu nu s-au dublat oportunități, N. Ionescu și Gruber s-au avîntat în atac lăsînd mari zone neacoperite iar Mihai Ionescu s-a dovedit neinspirat, cu reflexe tardive. **AL DOILEA**: angajamentul total și decizia în joc ale brașovenilor, în care s-au evidențiat mai ales Balint (prin tărie și precizie în șut; a înscris două goluri din marea careu de 16 m) și Pescaru (prin clarviziune în dirijarea atacurilor echipei sa-

le). Aceste calități au înclinat definitiv balanța în favoarea elevilor lui Valentin Stănescu, mai ales după egalarea obținută de Stroe, căreia brașovenii i-au răspuns prompt prin două goluri marcate într-un interval de timp scurt. **AL TREILEA**: comportarea submediocră a atacului ploieștean. Cotigă, Grozea și Opreșan au abuzat de pase laterale și în-ai-poi, de driblinguri inutile. Toate acțiunile de atac petroliste au fost purtate cu „încetinitorul“, ușurînd mult intervențiile apărătorilor brașoveni care numai în ca-

zuri foarte rare au oferit culoare spre poarta lui Adamache. Petrolul încă nu a găsit un șuter; fără el, va continua să obțină rezultate neconvingătoare, scoruri minime. Partida cu Steagul roșu a reliefat cum nu se poate mai bine această realitate care, indis-cutabil, va mai da încă multă bătaie de cap celor doi antrenori ploieșteni. Dar, cum îi știm mun-citori și înarmați cu necesarul cu-ra-raj al promovărilor, poate că vor găsi în scurt timp soluția.

Laurențiu DUMITRESCU

120 DE MINUTE ANOSTE

Spectatorii de pe „Dinamo“ au venit la meciul de Cupă F.C. Argeș-Farul, cu pretenții legitime față de două echipe de Divizia A, a-cum cu câteva zile înaintea reluării campionatului național. Meciu-l însă a deziluzionat. Rarele ac-țiuni cursive încununate cu posi-bilități de finalizare au fost bro-date pe fondul unui joc cenușiu, cu pase greșite, cu scăderi de ritm de lungă durată, fără inventivitate și nerv. Piese de rezistență ale întîlnirii au fost Barbu, calm și rutinat, Nuțu, cu aplomb, vite-ză și tehnică superioară, Baden și Fănase, doi mijlocași cu capa-citate de efort și intuiție sigură pe zone mari de teren. Satisfac-ție destul de săracă pentru Cosmoc și Marian care au trimis în teren fiecare cite 13 jucători. Printre ei și Dobrin care, după 20 de minu-te de joc, a pășit pe gazon la

voința lui, îmboldit probabil de sentimentul de a convinge acum la modul cel mai concret, că ne-titularizarea sa la C.M. a fost o eroare. Poate că și aplauzele ini-țiale ale publicului să fi fost un stimulent. Introducerea lui Dobrin a constituit o greșală: ncreadap-tat, neodihnit, slab fizic în mod vizibil, Dobrin a evoluat fără dinamism și fără precizie.

Meciul acesta anost a durat 120 minute, insuficiente totuși pentru a se administra golul decisiv. S-a recurs la tragerea cu banul pe care arbitrul V. Pădureanu a ex-cu-tat-o de trei ori (câci iarba te-renului menținea moneda în po-ziții verticale), fără ca în final să convingă pe toată lumea de califi-carea F.C. Argeșului.

Ion CUPEN

BILANȚ SĂRAC LA SIBIU

Eclipsa de formă prin care trec cele două frunze ale fotbalului nostru, Steaua și U.T.A., a făcut ca partida lor din cupă să se des-fășoare la un nivel foarte scăzut. Pentru a compensa sterilitatea li-niilor de atac, jucătorii ambelor echipe — într-o exagerată notă de economisire a resurselor fizice — au preferat un joc lent, cu multe transmiteri de mingi pe metru pătrat, cu predilecție în zonele de la mijlocul terenului. Minutele s-au scurs astfel anevoios, banal, fără inedit, fără suspens.

Cei zece mii de sibieni, atrași atît de miza jocului cit și de e-voluția celor patru „mexicani“, au plecat totuși dezamăgiți. Pînă la urmă Steaua a obținut calificarea, cei drept la limită, prin golul înscris de Creiniceanu (min. 53) care a reluat puternic cu capul mingea centrată impecabil de Tă-taru, de altfel cel mai în vervă jucător al steliștilor. Victoria bucureștenilor, profilată în repri-za secundă, s-a datorat hotărîrii cu care jucătorii de la Steaua au atacat în această parte. Pînă a-tunci cele două virfuri, Tătaru și Dumitriu III, au preferat să ac-țio-

neze retras, iar Creiniceanu izo-lat și Manea absent în joc l-au scutit pe Gornea de orice emoții. Arădenii au început mai bine partida, au avut inițiativa și au creat câteva ocazii de a înscrie prin Dembrowschi — singurul om de gol — ceea ce înseamnă însă foarte puțin.

În mod evident s-a putut obser-va clar că ambele echipe traver-sază o perioadă critică. Jucăto-rii sînt ieșiți din formă, fapt pentru care au evoluat fără con-vingere, mult sub posibilitățile lor reale.

Bilanțul sărac al acestui joc a fost completat de grava acciden-tare a lui Domide, la o ciocnire cu Sătmăreanu. Accidentul s-a produs mai mult neșansei lui Do-mide care, neinspirat, s-a aplecat să intercepteze cu capul o minge care se afla la mică înălțime de sol. A surprins dezinteresul echi-pii U.T.A. care s-a deplasat la Sibiu fără medic, astfel că pri-mele îngrijiri au fost date lui Domide de Mihai Predescu, medi-cul echipei Steaua.

Gheorghe NERTEA

Campionatul internațional feroviar

ROMÂNIA CALIFICATĂ ÎN SEMIFINALE

Returul întîlnirii disputată luna trecută la Amsterdam (2-3) a prilejuit selecționatelor noastre fe-roviare — reprezentată de data asta numai de jucătorii echipei Rapid București, în alcătuirea căreia au evoluat și patru din cei cinci jucători din lotul na-țional — o revanșă facilă (5-0, la pauză 1-0) în fața reprezen-tativei feroviare a Olandei, un adversar modest care s-a stră-duit, cit 1-a stat în puțînă, să li-miteze dimensiunile unui scor ce la un moment dat amenința să ia proporții.

Partida, a cărei desfășurare a lăsat mai curînd impresia unui reușit antrenament cu public (de fapt un bun prilej de omogeni-zare a formației giuleștene înaintea reluării campionatului), a des-chis drumul feroviarilor români către semifinalele competiției. Ei urmează să înlăncească în toam-na acestul an, într-o dublă con-fruntare, selecționata similară a Franței. Partidele vor avea loc, probabil în cursul lunilor sep-tembrie și octombrie; datele nu au fost încă perfectate. (M. I.).

LOTUL SELECȚIONATEI STUDENȚEȘTI A FOST DEFINITIVAT

Efectiv, pregătirile finale selecționatelor studențești în ved-rea campionatului european (26-28 iulie, în Iugoslavia) vor înce-pe la 26 iunie. Cum se știe, la acest campionat, reprezentativa noastră face parte din grupa a III-a, împreună cu echipele Cehoslovaciei, Italiei și Olandei. Între 26 iunie și 6 iulie lotul va participa la un stagiul la Cluj, iar după partida Farul — „U“ Cluj din campionat (8 iulie). Între 9 și 14 iulie se va antrena la București: plecarea în Iugoslavia este fixată pentru ziua de 15 iulie. Lotul de 18 jucători a fost astfel alcătuit:

PORTARI: Moldovan („U“ Cluj) și Ion Vasile (S.C. studen-țesc Buc.).

FUNDAȘI: Crețu, Pexa, Șop-tereanu, Codrea („U“ Cluj), Măn-doiu (Progresul București).

MIJLOCAȘI: Anca, Mustăța („U“ Cluj), Strimbeanu („U“ Cra-iova), Petrovici (Politehnica Ti-mișoara).

ÎNAINȚAȘI: Ulfăleanu, Barbu, Oprea („U“ Cluj), Dușan (Sp. studențesc București), Kun I (Politehnica Timișoara), Tară-lungă („U“ Craiova) și Naidin (Jiul Petroșani).

BILANȚ CRAIOVEAN

ÎN „CUPA BALCANICĂ“: DOUĂ PUNCTE ÎN PATRU MECIURI!

Nu putem să nu dedicăm cîte-va rînduri partidei „U“ Craiova — Slobozia Tuzla (1-1) în ca-drul „Cupai balcanice“. Și asta pentru bunul motiv că cei 10 000 de spectatori au asistat la o parodie de fotbal, oferită nu atît de formația iugoslavă, cît de cea craioveană. La... reușita pa-rodiei un aport hotărîtor și-au adus cei trei „cavalieri în negru“ dar îndeosebi craiovenii N. goroașe și Al. Abagiu (li- lui Kuyas Hristos — Grecia). E-nal-izările lor nu au avut alt scop decît acela de a opri din fașă, prin imagineare ofensivă, orice acțiuni ofensive ale oaspeților.

Cum poate fi calificată com-portarea formației craiovene, cotată drept una dintre frun-zele primei noastre divizi? Scu-za lipsei de pregătire nu poate exista, pentru că „U“ a fost una din puținele echipe care în a-ceastă perioadă de întrerupere a campionatului a avut o bogată activitate, îndeosebi internațio-nală. „Singura explicație, ne spune după joc antrenorul se-cund C. DELIU, este aceea că sportivii noștri duc o viață de-zordonată, în care fotbalul este pe ultimul plan; pentru că an-trenamente se fac, sînt bogate în conținut, dar la meciuri iată, nu arată nimic“. Pe aceeași pe-dală apasă și medicul echipei, V. FRÎNCULESCU: „Lipsa de conștiințiozitate împiedică fotba-liștii craioveni să evolueze la ni-velul realilor posibilități“.

După meci, l-am văzut înde-a-proape pe fotbalistul craioveni. Nu păreau deloc afectați de parti-da sub orice critică oferită su-porterilor lor și nici de bilanțul deficitar din „Cupa balcanică“: două puncte în patru jocuri! Ba, dimpotrivă, erau foarte vo-loși și consumau berea sticlă după sticlă, în ciuda avertismen-țelor antrenorilor: „Maistre, dacă bea una ori trei, nu-i tot ală?“ spunea Deselnicu...!

Deci, căruî motiv decît lipsei de disciplină, de atenție acordată antrenamentului „invizibil“, în cele din urmă conștiinței fotba-listice putem atribui și cele cite-va recente înfrîngeri în fața u-nor echipe din campionatele ju-dețene?

Peste puține zile se reia cam-pionatul. „Bine că avem 26 de puncte! Nu cădem!“, spunea cu amărăciune Ivan. Împreună cu Strimbeanu a fost singurul ju-cător român care și-a dat oste-nenla în meciul cu Slobozia). Oare la atîta să se reducă acum pretențiile craiovenilor?

AL. VIDRAN

Mircea TUDORAN

A ÎNCEPUT TURNEUL FINAL ÎN CAMPIONATUL ȘCOLILOR PROFESIONALE

SUB PATRONAJUL REVISTEI „FOTBAL“

Într-un tradiția marilor manifestări sportive șco-lare, campionatul republi-con de fotbal al școlilor profesionale, patronat și în acest an de revista Fotbal, își desfășoară faza finală a ediției a 17-a pe terenul stadionului „23 Au-gust“.

Festivitatea de deschide-re a avut loc în prezența reprezentanților Ministe-rului Învățămîntului, F.R. Fotbal, C.M.E.F.S. Bucu-rești, etc. După prezenta-rea raportului de prof. Leonid Antohi, la cuvîntul inspectorul general Traian Predețeanu din Ministerul Învățămîntului, care subli-niază importanța acestei competiții, din an în an mai am-păi ca participare și mai ridicată în ceea ce privește nivelul calitativ al jocurilor. „Cele 15 echipe prezente în faza finală tre-buie să ne dovedească o perfec-tă sportivitate, o teh-nică superioară cit mai apropiată de atributele fot-balului modern“. A răspuns eterul Tiu Constantin de la Școala profesională Ni-colae I. Iasi, care asigură conducerea Ministerului Înv-ățămîntului că tinerii fot-baliști vor da o luptă eni-s-

Cu cîteva minute înainte de începerea campionatului școlilor profesionale

tită și demnă pentru afir-marea fotbalului școlar din țara noastră.

Pe cele patru terenuri s-au disputat în cursul zi-lelor de luni și marți pri-mele meciuri care s-au sol-dat cu următoarele rezul-tate:

SERIA I: Școala profe-sională de chimie din Ocna Mureș — Grupul școlar alimentar Craiova 5-2 (2-1). Grupul școlar petrol Ploiești — Grupul școlar profesional Arad 2-0 (1-0); Școala profesională de chi-mie din Ocna Mureș — Grupul școlar petrol Ploiești 0-4 (0-1); Grupul șco-lar alimentar Craiova — Grupul școlar Arad 3-1 (0-1).

SERIA a II-a: Grupul școlar materiale de con-strucții București — Gru-pul școlar M.L.U. Turda 1-6 (0-3). Grupul școlar Ind.

La terminarea turneului final revista noastră va acorda următoarele premii:

„CUPA REVISTEI FOTBAL“: echipei cîștigă-toare.

„CUPA SPORTIVITĂȚII“: echipei cu cea mai corectă comportare.

ABONAMENTE LA REVISTA FOTBAL: com-ponenților formațiilor ocupante a primelor trei locuri.

PREMII SPECIALE — pentru: cel mai bun por-tar, fundaș, mijlocas, atacant, cel mai tehnic ju-cător golgeterul turneului final.

simeii din C. Turzii — Grupul școlar minier Baia Mare 2-0 (1-0); Grupul școlar ind. Construcții C. Turzii — Grupul școlar Turda 1-1 (1-1); Grupul

școlar minier Baia Mare — Grupul școlar materiale de construcții București 3-0 (1-0).

SERIA a III-a: Școala profesională C.F.R. Bucu-

rești — Școala profesională ind. lemnului Tg. Jiu 6-1 (3-0). Grupul școlar co-mercial Cluj — Grupul șco-lar cooperatist Rm. Vilcea 3-0 (neprezentare); Școa-la profesională CFR Bucu-rești — Grupul școlar co-mercial Cluj 9-1 (4-0).

SERIA a IV-a: Școala profesională de mecanici a-gricoli Nuceț — Școala pro-fesională Nicolae I. Iasi 1-1 (0-1). Grupul școlar con-strucții București — Gru-pul școlar UCECOM Bucu-rești 3-2 (1-0); Școala profesională Nuceț — Gru-pul școlar construcții Bucu-rești 2-0 (1-0); Școala profesională Nicolae I. Iasi — Grupul școlar UCECOM București 2-0 (1-0).

Buna conducere a jocuri-lor a fost asigurată de o brigadă de arbitri bucu-reșteni.

GHITARISTUL HALLER

Celebru internațional vest-german, care activează în Italia și care în Mexic a stat pe... tușă, nu și-a pierdut degeaba timpul. Iată-l acompaniind la gitară pe un cântăreț de muzică populară mexicană. Alături de ei se zărește Müller.

CONVOCAT ÎN ULTIMUL MOMENT

Jasîn (40 ani, 78 selecționări în echipa Uniunii Sovietice și odată în aceea a „restului lumii”) a fost prezent, în Mexic, la al patrulea campionat mondial. Nu a jucat, dar a constituit același punct de mare atracție.

JUANITO LA... PLIMBARE

Formele de popularizare a campionatului mondial din Mexic au fost din cele mai variate și mai ingenioase. Iată o mostră. Juanito — simbolul lui „El Mundial” — este... plimbat pe străzile Leonului de două drăgălașe mexicane.

C.M. VA RELANSA FOTBALUL ÎN S.U.A.

Mexicul a fost invadat în zilele „Mundialului” și de turiști din nordul Americii. Canadieni sau pasionați ai fotbalului din S.U.A. și-au făcut apariția la Guadalajara, Leon, sau unde i-a interesat cu diferite mijloace de locomotivă. Printre ei și doi „pelerini”, în realitate antrenori de fotbal la celebrele universități Yale și Harvard, care au putut fi zăriți la majoritatea cantonamentelor finaliste. Se documentau la sursele cele mai autorizate în vederea relansării fotbalului în Statele Unite.

„Fotbalul va câștiga partida în S.U.A. — au declarat ei unul ziarist francez. Eșecul suferit în preliminariile acestui Campionat mondial va fi curând uitat. „Businessmen”-ii noștri sînt cîteodată prea presați și lipsiți de psihologie. Cum ar putea fotbalul profesionist să se afirme cu „rezervele” Europei? Trebuie să aibă răbdare, să semene în toate școlile și să aștepte recolta. Atunci, fotbalul american va avea propriile vedete. Și vă asigurăm că le va avea”.

● În meciul cu Italia, Overath a jucat cea de-a 54-a sa partidă în echipa națională, performanță înregistrată de numai șase jucători în întreaga istorie a fotbalului vest-german.

● În urma numeroaselor scrisori de amenințare la adresa unor jucători vest-germani (Seeler, Beckenbauer etc.) un corp special de poliție din Frankfurt s-a deplasat în Mexic, avînd ca sarcină paza jucătorilor echipei naționale. În plus, jucătorii au fost sfătuiți ca atunci cînd se retrag în camerele lor să încuie ușile și să baricadeze ferestrele pentru a preveni orice situație neplăcută.

● Un ziarist englez, John Farrow, de la cunoscutul mexican de limbă engleză „The News” a întocmit o listă a celor mai periculoși atacanți prezenti la turneul final. Această listă cuprindea pe: Alan Ball (Anglia), Luigi Riva (Italia), Ove Kindvall (Suedia), Pelé (Brazilia), Franz Beckenbauer (R.F.G.), Francis Lee (Anglia), Pedro Rocha (Uruguay), Paul Van Himst (Belgia), Asparuhov (Bulgaria) și Mordechai Spiegler (Israel). De pe listă lipsește însă oamenii care s-au remarcat în mod deosebit ca realizatori: cum ar fi Müller (R.F.G.), Jairzinho și Rivellino (Brazilia), Bișereț (U.R.S.S.) etc.

● În semn de mulțumire pentru publicul din Guadalajara, care i-a susținut frenetic în meciul cu Anglia, citiva jucători brazilieni, printre care Jairzinho, Fontana, Rivellino etc. au susținut în balconul hotelului un ingenios spectacol muzical la care au asistat — pe trotuarele din piața hotelului — mii de trecători care i-au răspândit cu numeroase aplauze pe artiștii de circumstanță.

● În semn de mulțumire pentru publicul din Guadalajara, care i-a susținut frenetic în meciul cu Anglia, citiva jucători brazilieni, printre care Jairzinho, Fontana, Rivellino etc. au susținut în balconul hotelului un ingenios spectacol muzical la care au asistat — pe trotuarele din piața hotelului — mii de trecători care i-au răspândit cu numeroase aplauze pe artiștii de circumstanță.

CULESE ÎN TIMPUL „MUNDIALULUI”

„ANTRENAMENTUL” ENGLEZILOR. — Învinși de vest-germani, fotbalistii lui Ramsey au bătut pînă la fund cupa amărăciunii. Este adevărat, în această privință au făcut un anumit antrenament. O firmă britanică îi dotase pentru Mexic cu un bagaj interesant: 2 000 de sticle de apă minerală, 1 500 sticle de citronadă, 1 500 de butelii cu bere, 500 de limonadă etc.

S-AU CĂSĂTORIT ÎN MEXIC! Mark Hemming și logodnica sa Lynn Harban, doi mari amatori de fotbal și fideli susținători ai echipei Angliei, au economisit ban cu ban pentru a putea pleca în Mexic. Aici ei s-au căsătorit. Martori la cununie, celebrată la Guadalajara, le-au fost fotbalistii englezi Roger Hunter și Charlie Cooke.

CU BUZUNARE... SECRETE... În timpul meciurilor, fotbalistii suedezi purtau niște chiloși speciali cu buzunare... secrete, în care aveau o băutură vitaminizată cu felii de lămie. Un excelent mijloc de a lupta contra oboseală și căldurii.

ARMONIA CULORILOR. În timpul șederii lor la Guadalajara, jucătorii brazilieni au fost invitați diferitelor fabrici, printre care și una de încălțăminte. La plecare, fiecare jucător avea la subțioară cite 2 perechi, oferite în dar de fabricant. Ale lui Pelé însă, erau una roșie, alta bleu azur. Colegii i-au privit mirați. „Aceste ghetă — le-a explicat „perla neagră” — se armonizează cu culorile viitoare mele mașini. „Rolls”-ul meu va fi roșu-bleu azur...”

EFECTELE MEXICULUI LA... PARIS! O statistică făcută în capitala Franței în timpul „mondialelor” arată că în serile cu jocuri televizate 70% din locuitorii au rămas acasă, în fața micilor ecrane. Iar cei mai păgubiți au fost șoferii taxi-urilor. Între 11 și 1 noaptea au somat pur și simplu. Pete negre ale unor nopți albe...

LIBERTINUL JACKIE CHARLTON. Supărat că n-a prea fost folosit la C.M., Jackie Charlton și-a acordat singur o variată libertate nocturnă. Din acest punct de vedere, „girația” a fost pe deplin satisfăcută, pentru că Guadalajara i-a oferit nenumărate prilejuri. N-a fost satisfăcut însă, antrenorul său, Ramsey, care l-a chemat imediat la ordine. Și Jackie s-a supus.

MEXIC — PATRIA FOTBALULUI?

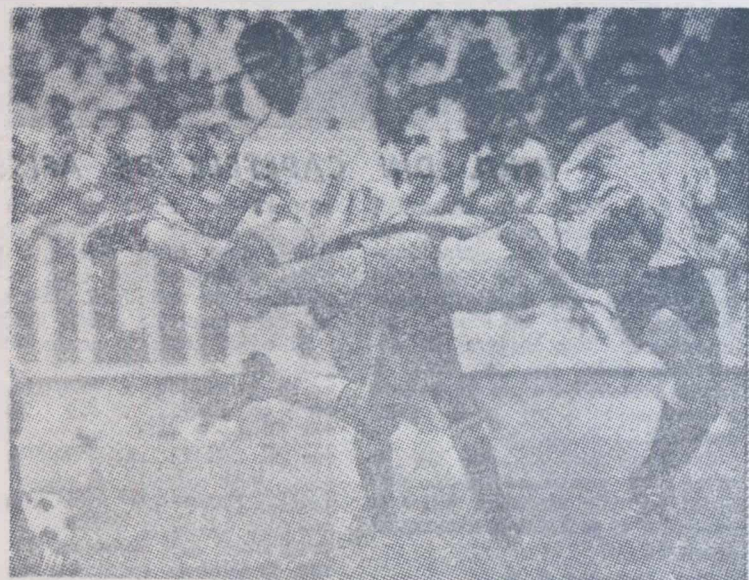
Prin numeroase manifeste și atîșe colorate difuzate în Mexic, s-a demonstrat cu argumente, zice-se irezistibile, că originea acestui joc este una singură: America Centrală și în primul rînd Mexic. S-a organizat chiar o conferință la care a luat parte un numeros public format din conducătorii de echipe, ziaristi și jucători și la care cunoscutul arheolog mexican de renume mondială Gerardo Cardenas a prezentat o serie de date și amănunte asupra fotbalului care se juca în Mexic încă cu 2000—2500 ani înaintea. După Cardenas, fotbalul era cunoscut sub numele de „tlaxtili”, „taladazigzini” sau „pocetpoc”, după cum era practicat de vechii locuitori ai Mexicului, aztecii, zapotecas sau maya. Se juca, în locul mingii cunoscute de noi, cu o bășică de porc umflată sau cu un fel de obiect de formă sferică confecționat din pîntă. Terenurile de joc erau ca și astăzi, dreptunghiulare; în unele cazuri aveau însă forma unui dublu „T” sau prin împrejurarea adusă perimetrului de joc i se dădea forma unei divinități. În timpulul sau a unui animal sacru, Cardenas a mai adăugat că nu a fost încă posibil să se descifreze după care reguli se juca atunci, dar în orice caz era vorba în mod cert de fotbal, deoarece toate documentele, găsite arată că mingea era lovită exclusiv cu piciorul,

dar că așa zisele meciuri aveau un caracter strict religios și nu unul de destindere fizică. Săpăturile efectuate au scos la iveală în localitatea Chichen-Itza un teren de fotbal aproape intact, de formă dreptunghiulară, lung de circa 150 m. și lățime de 80 m. Acesta face parte dintr-o serie întreagă de terenuri scoase la iveală pe întreg cuprinsul țării și dintre care cel mai doct (la nivelul de atunci, bineînțeles) pare a fi fost cel din localitatea Manzanilla de lângă Puebla. Așadar un adevăr de care pînă acum eram convingși, este contestat. Unde își are cu adevărat originea acest sport care a cucerit lumea?

C.M. — „NAȘUL” UNOR GEMENI

● Într-o maternitate din orașul Cordova din statul Veracruz o tânără femeie a dat naștere în timpul campionatului mondial la trei fetițe gemene. În cinstea „El Mundialului”, noile născute au primit numele de „Italia”, „Anglia” și „Brazilia”. Din nefericire, una din gemenete, „Anglia”, a sucumbat la cîteva zile după naștere.

● Tot în orașul Cordova, patru gemeni în vîrstă de patru ani — Adolfo, Gustavo, Juan și Jose — au primit suplimentar încă cite un nume, cel al jucătorilor mexicani — Valdivia, Padilla, Calderon și Borja — în urma victoriei echipei naționale asupra Belgiei!

Așa pare suedezele Bj Larsson pe care-l vedeți într-un plonjon, nereușit ca intervenție (pentru că mîngea a trecut pe lângă el), dar spectaculos ca manieră de joc. Parcă planează de-asupra terenului, sub privirile uruguayenilor Anchieta și Ubinas, surprinși pe moment de țișnirea suedezei.

RETUR ÎNAINTE DE TERMENUL DORIT

Autobuzul special trimis din Anglia pentru oamenii lui Alf Ramsey, face calea întoarsă. Fără titlu, fără Cupa cucerită în 1966...

UN JUCĂTOR „PE PICIOR MARE”

Chale, excelentul „centrocampist” al selecționatei Perului, este considerat printre jucătorii cu cele mai mari... picioare. Poartă nr. 47! Și ca și cînd ar fi vrut să... illustreze acest fapt, a ținut să facă această fotografie, care-i dau dimensiuni uriașe...

SUPPORTERĂ DECEPȚIONATĂ

Asemenea chipuri au fost des întîlnite în zilele campionatului mondial. O fanatică supporteră a peruvienilor, foarte convinsă de succesul echipei lui Didi asupra Braziliei, afișează cea mai cruntă dezamăgire în finalul partidei. Peru a marcat două goluri, dar a primit patru... Și visul a luat sfîrșit.

REÎNTÎLNIRE CU DIVIZIA A ȘI CU „MEXICANII“

UNUL DIN CAPETELE DE AFIȘ: STEAUA—RAPID

Peste cîteva zile, obișnuiții stadioanele noastre se vor reîntîlni cu... campionatul divizionar A, cu echipele lor favorite, cu jucătorii simpatizați, îi vor revedea pe „mexicani“, vor reîntîlni în atmosfera plină de palpitantă a bătăliei pentru titlu și de evitare a retrogradării, de care s-au despărțit la 19 aprilie.

Cu două luni și nouă zile în urmă (vă amintiți?) s-au disputat jocurile etapei a VII-a a returului și a XXII-a a campionatului:

Jiul—Petrul 2—0
Dinamo Bacău—C.F.R. 1—0
Politehnica—Steaua 1—2
„U“ Cluj—U.T.A. 0—2
Farul—A.S.A. 0—0
F.C. Argeș — Steagul roșu 2—2
Dinamo București — Crișul 2—1
Rapid—„U“ Craiova 1—0

Atunci, cele patru rezultate scontate și cele patru neașteptate, au determinat o regrupare pe primele locuri, dar și pe locu-

rile 13—15, astfel că oricînd este posibilă o răsturnare a ordinii, dată fiind diferența minimă dintre echipe, cum — de altfel — se vede din clasamentul care însoțește aceste rânduri.

Și acest lucru se poate întîmpla chiar după etapa de reluare a returului, a XXIII-a, în care se dispută cîteva jocuri foarte importante pentru primul loc și pentru retrogradare, la care însă trebuie adăugat și meciul Rapid—„U“ Cluj, devansat din etapa a XXVIII-a și programat azi, miercuri 24 iunie, în Giulești (pentru a da posibilitate studenților să fie prezenți la campionatul lor european, 16—26 iulie). Perspectivele acestei etape sînt limpezi studiind programul ei:

Steagul roșu — Politehnica (0—3)
Farul—F.C. Argeș (1—4)
C.F.R.—„U“ Cluj (0—0)
„U“ Craiova—Dinamo București (1—2)
Dinamo Bacău—Crișul (4—0)
Steaua—Rapid (3—3)

Petrul—U.T.A. (1—1)
A.S.A.—Jiul (0—3)

Deci, reîncepe duelul Rapid—U.T.A., în plasa căruia se află însă Steaua și Dinamo București. se reia cursa disperată pentru evitarea retrogradării, în care sînt înscrise Crișul, C.F.R. și Politehnica, continuă bătălia celor mai tineri golgeteri, Tătaru și Neagu, alături de care vor reapărea și ceilalți 20 colegi de lot la C.M. și — amintind și de „cadeții“ — se reia și lupta din campionatul de tineret-rezerve, dintre Dinamo Bacău și Crișul.

Ce va aduce această etapă în clasament, acolo unde pasionanza cel mai mult? Vom vedea. Dorim însă ca reluarea campionatului să coincidă cu spectacole de calitate, desfășurate sportiv, cu o contribuție substanțială din partea „mexicanilor“. Prea sînt vii, puternice, impresiile lăsate de seria de jocuri din Mexic vizionate mulțumită micului ecran pentru ca spectatorii noștri să accepte surrogat.

Un splendid duel aerian între Răducanu și Voinea, duel pe care îl vom revedea și cu prilejul jocului de duminică, dintre Rapid și Steaua.

CLASAMENTUL	Puncte	MECIURI			GOLURI			Diferența
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. RAPID București	29	11 9 1 1	11 3 4 4	22 12 5 5	21—9	9—11	30—20	+10
2. U. T. Arad	28	11 9 2 0	11 4 0 7	22 13 2 7	22—8	12—21	34—29	+5
3. Steaua București	27	10 7 1 2	12 5 2 5	22 12 3 7	30—11	17—15	47—26	+21
4. „U“ Craiova	26	11 9 2 0	11 1 4 6	22 10 6 6	23—7	6—18	29—25	+4
5. Dinamo București	25	12 9 0 3	10 2 3 5	22 11 3 8	27—12	11—16	38—28	+10
6. Jiul Petroșani	25	12 10 2 0	11 1 1 9	23 11 3 9	18—3	10—24	28—27	+1
7. F. C. Argeș	24	11 8 2 1	11 1 4 6	22 9 6 7	28—10	10—18	38—28	+10
8. Dinamo Bacău	24	11 8 3 0	11 1 3 7	22 9 6 7	22—9	9—23	31—32	—1
9. „U“ Cluj	23	13 5 5 3	11 2 4 5	24 7 9 8	19—14	12—16	31—30	+1
10. Petrolul Ploiești	22	11 7 4 0	11 1 2 8	22 8 6 8	17—7	7—17	24—24	0
11. St. roșu Brașov	22	11 8 1 2	11 1 3 7	22 9 4 9	23—10	5—21	28—31	—3
12. Farul Constanța	21	12 8 2 2	10 1 1 8	22 9 3 10	22—8	6—22	28—30	—2
13. Crișul Oradea	17	11 6 1 4	11 1 2 8	22 7 3 12	19—14	9—24	28—38	—10
14. C.F.R. Cluj	17	10 5 4 1	12 1 1 10	22 6 5 11	10—5	7—27	17—32	—15
15. Politehnica Iași	16	11 7 2 2	11 0 0 11	22 7 2 13	19—7	6—22	25—29	—4
16. A.S.A. Tg. Mureș	10	10 3 3 4	13 0 1 12	23 3 4 16	9—7	5—34	14—41	—27

În clasament sînt incluse și rezultatele celor două jocuri susținute de Universitatea Cluj cu Jiul (la 26.IV, din etapa a XXX-a) și A.S.A. (la 14.VI, din etapa a XXIX-a).

CLASAMENTUL RETURULUI LA „A“

1. U. T. Arad	7 6 0 1 12—6 12
2. Steaua	7 6 0 1 10—4 12
3. Jiul	8 4 1 3 7—5 9
4. Rapid	7 4 1 2 7—6 9
5—6. Din. Bacău	7 3 2 2 9—7 8
5—6. Petrolul	7 3 2 2 8—6 8
7. „U“ Cluj	9 3 2 4 11—13 8
8. „U“ Craiova	7 3 1 3 7—9 7
9. Farul	7 2 2 3 8—7 6
10. Politehnica	7 3 0 4 9—9 6
11. F. C. Argeș	7 2 2 3 7—8 6
12. Dinamo Buc.	7 2 2 3 8—9 6
13. St. roșu	7 1 4 2 5—6 6
14. C.F.R.	7 2 2 3 4—6 6
15. Crișul	7 2 1 4 7—8 5
16. A.S.A.	8 0 2 6 2—12 2

CLASAMENT TINERET - REZERVE

1. Dinamo Bacău	22 15 2 5 55—23 74,5
2. Crișul	22 16 1 5 38—24 67
3. „U“ Cluj	24 14 2 8 38—28 63
4. Dinamo Buc.	22 12 2 8 41—20 60
5. Petrolul	22 10 5 7 27—26 48,5
6. Steaua	22 9 5 8 31—31 47,5
7. Farul	22 9 5 8 31—31 47,5
8. St. roșu	22 8 7 7 29—27 45,5
9. U. T. Arad	22 7 7 8 31—26 43,5
10. „U“ Craiova	22 7 7 8 23—23 39,5
11. A.S.A.	22 6 5 12 29—40 37,5
12. Politehnica	22 7 4 11 34—35 37
13. Jiul	23 7 4 12 23—38 36,5
14. Rapid	22 7 3 12 19—28 33
15. C.F.R.	22 4 7 11 23—43 30,5
16. F. C. Argeș	22 5 4 13 18—33 28

PREGĂTIRI, SPERANȚE, DORINȚE

TURUL DE FORȚĂ AL STELIȘTILOR

În cele zece jocuri pe care le mai au de susținut, inclusiv cele două de cupă, într-o perioadă extrem de scurtă, jucătorii militari sînt hotărîți să facă un adevărat tur de forță pentru a-și atinge cel puțin unul din scopurile propuse: cîștigarea campionatului sau a cupei. În aceste zile antrenamentele vor avea un caracter relaxator. Cei doi fotbaliști din lotul național nu creează probleme speciale. Sătmăreanu și Tătaru dovedesc că s-au reîncadrat mai bine decît se credea. Singura problemă rămîne recuperarea lui Iordănescu și în special a lui Pantea, care au suferit din nou întinderi musculare.

În preajma reluării campionatului, o remarcă a antrenorului Căvaci: „În acest galop fotbalistic care ne așteaptă, jucătorii echipelor care vor fi cel mai bine uniți sufletește și care se vor supune intereselor colectivului, renunțînd la cele personale, vor rezista acestei bătălii și succesele nu vor întîrzia să se arate. Consider că jucătorii mei vor înțelege acest lucru se vor pregăti conștiincios, atîngînd forma din perioada premergătoare și rezultatele pozitive vor încununa munca lor“

LA A.S.A. — CREDIT LARG JUCĂTORILOR TINERI

Formația militarilor mureșeni este la ora actuală — alături de cea a studenților clujeni și a Jiului — printre cele care au pășit cu o etapă înaintea celorlalte echipe divizionare, în cea de-a doua parte a returului campionatului. De aceea, era și firesc ca pregătirile conduse de Tiberiu Bone să se mențină aproape fără întrerupere pînă în prezent la ni-

velul cerințelor și solicitărilor competiționale. În lotul echipei nu au intervenit modificări, dar conducerea tehnică continuă să acorde un credit larg unor jucători tineri ca Ispir, Nistor, Văradi, Fazekas etc. pe care, de altfel, îi va folosi chiar în primele confruntări oficiale după reluarea campionatului, ce urmează să le susțină la Tg. Mureș cu Jiul și Dinamo Bacău.

INDISPONIBILITĂȚI LA CRIȘUL

Crișul s-a pregătit foarte serios pentru reluarea campionatului. Cei doi antrenori, I. Ionescu și L. Vlad, sînt mulțumiți de jucătorii lor, care se mișcă mai bine în teren și sînt mai eficace. Există

ÎN VIZITĂ LA CÎTEVA DIN DIVIZIONARELE A

însă indisponibilități: Balog și Arnochi, sînt accidentați, Bulc gripat, iar Eugen Naghi și Dărăban — suspendați.

Formația probabilă: Catona — Sărac, Sătmăreanu, Lucaci, Popovici — N. Alexandru, Ceașu — Cefan, Suciu, Kun II, Cociș.

U.T.A. ÎN CĂUTAREA... FORMEI

Întreruperea campionatului ar fi trebuit să însemne pentru elevii lui N. Dumitrescu și I. Reinhardt prilej de pregătire serioasă, antrenamentele avînd loc zilnic. Cu toate aceste eforturi, U.T.A. traversează o perioadă critică, jucătorii arătînd o accentuată scădere de formă. În această săptămînă prin antrenamentele zilnice care vor avea loc, antrenorii încearcă să îmbunătățească în general jocul atacului și, în special, finalizarea.

Joi, textiliștii se vor deplasa la Lugoj pentru un joc cu divizionara C Vulturii Textila, cu scopul de

a face ultime retușări în vederea dificilei partide cu Petrolul de la Ploiești. În această scurtă perioadă se speră și în recuperarea lui Gornea, care este slăbit și lipsit de forță. Domicile, accidentat grav la cap în meciul de cupă cu Steaua, este nevoit să stea mai multe zile în repaus. În această situație echipa probabilă va fi următoarea: Gornea — Birău, Lereter, Pojoni, Broșovschi — Azente, Petescu — Moț, Dembrowschi, Șchiopu, Fl. Dumitrescu.

INCERTITUDINI PE LITORAL

Farul Constanța — după cum ne-a declarat prin telefon antrenorul secund Hașoti — are de re-

BUNĂ DISPOZIȚIE DE JOC

După victoria meritată din „sferturi“ asupra Petrolului care a deschis — după mulți ani — drumul formației brașovene către semifinalele Cupei, antrenorul Valentin Stănescu speră ca reluarea campionatului (primul joc: cu Politehnica pe teren propriu) să ofere echipei sale posibilitatea unei comportări superioare celeia dinaintea întreruperii pentru campionatul mondial. Lotul stegarilor, completat cu Ghergheli (component al echipei naționale de juniori, transferat de la Unirea Cristurul Săsesc) manifestă — în ansamblu — o bună formă sportivă evidențiată în dispoziția de joc a formației de bază, în cadrul căreia reîntegrarea celor trei componenți ai lotului republican — Adamache, Pescaru și Ivănescu — s-a realizat fără dificultăți și într-un timp relativ scurt.

DINAMO ȘI RAPID ÎN FORMAȚII COMPLETE

Pentru Dinamo București și Rapid, ca și pentru Steagul roșu, Steaua, F. C. Argeș și chiar „U“ Cluj, maratonul fotbalistic al acestui final de sezon începe de la 24 iunie, cînd au loc semifinalele Cupei și un joc de campionat devansat, Rapid — „U“ Cluj.

Antrenamentele din ultimele zile ale dinamoviștilor și rapidiștilor au avut ca obiectiv pregătirea pentru jocurile de reluare a returului. Din informațiile furnizate de cele două cluburi rezultă că nu există probleme în echipe și că Dinu, Nunweiler VI, Ghergheli, Dumitrache, Lucescu, Deleanu, Răducanu, Dan, Lupescu, Neagu și Dumitru își reiau locurile în echipă. Dinamo speră în calificarea în finala Cupei și în cucerirea punctelor la Craiova, Rapid dorește să adauge la actuala sa zestre de lider alte patru puncte.